

ΕΛΛΕΝΟΣ

ΜΑΘΗΤΙΚΟ ΠΕΡΙΟΔΙΚΟ
ΤΩΝ ΕΚΠΑΙΔΕΥΤΗΡΙΩΝ «ΑΠ. ΠΑΥΛΟΣ»
ΔΕΚΕΜΒΡΙΟΣ 2008

21

**Μαθητικό Περιοδικό
των ΕΚΠΑΙΔΕΥΤΗΡΙΩΝ
«ΑΠΟΣΤΟΛΟΣ ΠΑΥΛΟΣ»
20100 Ισθμός Κορίνθου
Τηλ. 27410- 29663**

Περίοδος Β΄, Χρόνος Β΄
(Περίοδος Α΄: 1994 - 8)

**ΤΕΥΧΟΣ 21 (70)
ΝΟΕΜΒΡΙΟΣ 2008**

Συντάσσεται από Μαθητές των Εκπαιδευτη-
ρίων με την επιμέλεια της Διεύθυνσης.
ΥΠΕΥΘΥΝΟΣ ΥΛΗΣ:

Χριστ. Γ. Κωνσταντόπουλος
ΕΚΔΟΤΗΣ - ΙΔΙΟΚΤΗΤΗΣ:
Σύλλογος «ΚΟΙΝΩΝΙΚΗ ΠΡΟΣΠΑΘΕΙΑ» Σ.Α.
Γέλωνος 9, 11521 Αθήνα,
Τηλ. 210- 64 43 294
Τύποις: Paper Graph

- ΔΙΑΝΕΜΕΤΑΙ ΔΩΡΕΑΝ -

ΠΕΡΙΕΧΟΜΕΝΑ

Στη Βηθλεέμ, η εορτή των Χριστουγέννων	207
Χριστέ μου, τι να σου προσφέρω	208
Ναι, στα Θρησκευτικά !	209
Χριστός επί γης (ποίημα)	210
Προσκύνημα στην Αγία Γη	211
Το Οδοιπορικό μας στην Αγία Γη.....	212 – 5
Το προσκύνημα μέσα από το φακό μας	216 – 7
Ένας προσκυνητής καταγράφει	218
Εκδηλώσεις Χαράς και Δημιουργίας	219
Δελτίο ειδήσεων για εφήβους.....	220
Στη συντροφιά των εκπ/κών μας.....	221
Ξενόγλωσσο Βήμα (Αγγλικά)	222
Ξενόγλωσσο Βήμα (Γαλλικά)	223
Οι στίβες του Πυρσού	224
Περιεχόμενα «Πυρσού» - τόμος 2008.....	225 – 7

Γνωστοποίηση

Το πρωτοχρονιάτικο τεύχος του περιοδικού
μας για τεχνικούς λόγους θα κυκλοφορήσει
το τρίτο 10ήμερο του Ιανουαρίου.

Εξώφυλλο: Η Γέννηση του Χριστού. Μικρογραφία 11 ου αι. Πατριαρχική Βιβλιοθήκη
Ιεροσολύμων – Ο μακ. Πατριάρχης Ιεροσολύμων κ.κ. Θεόφιλος με μαθητές των Εκπ/ρίων
«Απ. Παύλος» - **Οπισθόφυλλο:** Οι προσκυνητές στην είσοδο του Πατριαρχείου Ιεροσολύμων.

Η Διεύθυνση των Εκπαιδευτηρίων μας εύχεται ολοκάρδια

*στους αγαπητούς μαθητές του Σχολείου μας,
στους κ.κ. Γονείς και Κηδεμόνες των μαθητών μας,
στους αξιότ. Εκπαιδευτικούς, εκλεκτούς συνεργάτες μας,
σε όλους όσοι συμβάλλουν
στην απρόσκοπτη και καλή λειτουργία των Εκπαιδευτηρίων μας*

*να διέλθουν το άγιο Δωδεκαήμερο των Χριστουγέννων
με αμφιλαφή υγεία και χαρά και κατά το νέο έτος 2009
να τους χαρίζει ο Ύψιστος Πλουσιοπάροχα
τις ευλογίες Του και το θείο φωτισμό Του.*

Στη Βηθλεέμ η εορτή των Χριστουγέννων

Φίλες και φίλοι,

Ενδιαφέρον είναι να σας περιγράψω σήμερα την πανηγυρική τέλεση της εορτής των Χριστουγέννων στη Βηθλεέμ. Η όλη τελετή αρχίζει από την παραμονή των Χριστουγέννων. Στις έντεκα το πρωί ο Πατριάρχης Ιεροσολύμων, φέροντας τα παράσημά του και συνοδευόμενος από τον ι. Κλήρο, το Διπλωματικό Σώμα και τη μουσική μπάντα και ενώ κρούνται χαρμόσυνα οι καμπάνες του μεγάλου κωδωνοστασίου του ι. Ναού της Αναστάσεως, επιβιβάζεται στο πατριαρχικό αυτοκίνητο μαζί με τα μέλη της Συνοδείας του και κατευθύνεται προς τη Βηθλεέμ. Το πατριαρχικό αυτοκίνητο συνοδεύουν και έφιπποι αστυνομικοί ως τιμητική φρουρά που συμβολίζει τους Μάγους.

Στη Βηθλεέμ υποδέχονται τον Πατριάρχη που ευλογεί, ο Δήμαρχος, ο Διοικητής της Πόλεως και ο Πατριαρχικός Επίτροπος με τον ι. Κλήρο της περιοχής. Προπορεύονται πάντα λάβαρα, εξαπτέρυγα, φανοί και θυμιάματα και συγχρόνως οι χοροί ψάλλουν μελωδικά το «Η Γέννησίς Σου, Χριστέ ο Θεός ημών...». Ο Πατριάρχης (με την όλη πομπή) φτάνοντας στον ι. Ναό της Γεννήσεως κατεβαίνει στο ιερό σπήλαιο της Γεννήσεως του Χριστού. Εδώ θυμιάζει τον «ΑΣΤΕΡΑ», δηλ. τον τόπο της Γεννήσεως, τη Φάτνη και όλο το Άγιο Σπήλαιο. Έπειτα προσκυνάει και μαζί του προσκυνούν και οι άλλοι Αρχιερείς και οι επίσημοι. Συνέχεια ανεβαίνουν όλοι στον ι. Ναό και ο Πατριάρχης από το Θρόνο του ευλογεί το λαό κι έτσι αρχίζει η Ακολουθία των Μεγάλων Βασιλικών Ωρών και ο Μέγας Εσπερινός. Μετά το πέρας αυτής της τελετής γίνεται διακοπή για μερικές ώρες.

Το βράδυ, ώρα 10.30 μ.μ., κρούνται οι καμπάνες της Αγίας Βηθλεέμ και ο Μακαριώτατος κατεβαίνει και πάλι στον ι. Ναό, ανεβαίνει

στο Θρόνο του κι έτσι αρχίζουν οι ι. Ακολουθίες της Λιτής και του Όρθρου.

Ωρα 12 μ.μ. ακριβώς οι πιστοί κατευθύνονται προς το Άγιο Σπήλαιο και ψάλλουν όλοι μεγαλοφώνως το «Δεύτε ιδώμεν πιστοί πού εγεννήθη ο Χριστός. Ακολουθήσωμεν λοιπόν ένθα οδεύει ο αστήρ...». Ο Πατριάρχης με δέος θυμιάζει τον Αστέρα, την Φάτνη και όλο το Σπήλαιο, ενώ οι ιεροψάλτες ψάλλουν μελωδικά. Στη συνέχεια με επισημότητα αναγι-

νώσκεται από τον Πατριάρχη το ι. Ευαγγέλιο της Γεννήσεως του Κυρίου και μετά αναπέμπονται ευχές «υπέρ του σύμπαντος κόσμου». Στο χρονικό αυτό σημείο από το Άγιο Σπήλαιο ο Μακαριώτατος απαγγέλλει το «Πατριαρχικόν Μήνυμα των Χριστουγέννων» προς όλο το Χριστιανικό Κόσμο. Μετά από αυτή τη σημαντική στιγμή, Πατριάρχης, αρχιερείς και επίσημοι προσκυνούν τον Αστέρα και την Φάτνη και έρχονται στη Βασιλική (τον ι. ναό) της Γεννήσεως. Από τον θρόνο του ο Πατριάρχης ψάλλει τώρα τις Καταβασίες των Χριστουγέννων, ενώ δέχεται και τις ευχές των επισήμων. Συνεχίζεται η ι. ακολουθία του όρθρου. Προεξάρχοντας του Πατριάρχου αρχίζει η πατριαρχική και πολυαρχιερατική Θεία Λειτουργία. Την ίδια ώρα γίνεται και δεύτερη Θ. Λειτουργία στο Άγιο Σπήλαιο από έναν επίσκοπο και λίγους ιερείς. Η όλη πανηγυρική Θ. Λειτουργία λήγει στις 4 το πρωί.

Στις 10 το πρωί μετά από το εόρτιο τραπέζι και τις πατριαρχικές ευχές προς όλους τους κατοίκους αναχωρεί ο Μακαριώτατος Πατριάρχης με τη Συνοδεία του από τη Βηθλεέμ για την αγίαν πόλιν Ιερουσαλήμ, ενώ οι καμπάνες και πάλι κρούνται χαρμόσυνα.

Με εόρτιες ευχές,
Χ.Γ.Κ.

Κάθε μήνα

Χριστούγεννα, ξανάνωμα / του παλιωμένου κόσμου,
σαν φως και δύναμη ψυχής / και νου σάς νιώθω εντός μου.

Γ. Βερίτης

Χριστέ μου, τι να σου προσφέρω;

Κύριε, Σὺ ὁ προαιώνιος Θεός, ἦλθες στη γη για να μας ελευθερώσεις ἀπὸ τὴν ἀμαρτία. Σκέφτομαι τὴν ἀτίμητη προσφορά Σου καὶ με πιάνει ἰλιγγος.

Οἱ στρατιές τῶν Ἀγγέλων ὑμνολογοῦν καὶ δοξάζουν τὸ ἐρχομό Σου.

Οἱ οὐρανοὶ λαμπρύνουν τὴ νύχτα με τὸν Ἀστέρα.

Οἱ σοφοὶ Μάγοι Σε προσκυνοῦν Βασιλιά καὶ Ἀρχιερέα προσφέροντάς Σου τὰ δώρα τους.

Οἱ ἀπλοϊκοὶ βοσκοὶ λυγίζουν κάτω ἀπ' τὸ παράδοξο γεγονός καὶ σκιρτοῦν ἀπὸ τὸ χαρούμενο ἄγγελμα.

Ἡ γη καὶ ἡ ἐρημος παραχωροῦν τὸ σπῆλαιον καὶ τὴ φάτνη για τὴν πρώτη διαμονή Σου.

Καὶ ὅλο τὸ ἀνθρώπινο γένος προσφέρει τὴν Παρθενομήτορα Μαρία ὡς ἄλλο χερουβικό Σου θρόνο.

Κύριε, προαιώνιε Θεέ μας, ζητῶ τὸ ἐλέός Σου.

Δέξου σαν ἄλλο δῶρο τὶς ἀμαρτίες μου καὶ στάλαξε μέσα μου τὴ δική Σου εἰρήνη καὶ τὴ δική Σου χαρά.

Ο ΥΜΝΟΣ

«Τι σοι προσενέγκωμεν, Χριστέ, ὅτι ὥφθης ἐπὶ γῆς ὡς ἄνθρωπος δι' ἡμᾶς; Ἐκαστον γὰρ τῶν ὑπὸ Σου γενομένων κτισμάτων, τὴν εὐχαριστίαν σοι προσάγει· οἱ Ἄγγελοι τὸν ὕμνον· οἱ οὐρανοὶ τὸν Ἀστέρα· οἱ Μάγοι τὰ δώρα· οἱ Ποιμένες τὸ θαῦμα· ἡ γη τὸ σπῆλαιον· ἡ ἐρημος τὴν φάτνην· ἡμεῖς δε μητέρα Παρθένον. Ὁ προαίωνων Θεός, ἐλέησον ἡμᾶς.»

Ναι, στα Θρησκευτικά!

(Σήμερα παραχωρούμε τη στήλη σ' ένα συμμαθητή μας από άλλο σχολείο. Προσυπογράφουμε ανεπιφύλακτα τα όσα εκθέτει εναντίον εκείνων που θέλουν να βγάλουν το μάθημα των Θρησκευτικών από το σχολικό μας πρόγραμμα. Ας εκφράσουμε όλοι τη διαμαρτυρία μας μαζί και τη θέλησή μας: Ναι, στα Θρησκευτικά!)

Το σκέφτηκα, φίλοι, και δηλώνω υπεύθυνα τους λόγους της συγκεκριμένης επιλογής μου κι ας θεωρούνται «προσωπικά δεδομένα».

Λέω **ΝΑΙ ΣΤΑ ΘΡΗΣΚΕΥΤΙΚΑ**, γιατί...

Γιατί είμαι άνθρωπος. Ον ξεχωριστό απ' όλα τ' άλλα, που μπορεί να σκέπτεται, ν' αναρωτιέται από πού έρχεται και πού πηγαίνει, ν' αναζητά και να γνωρίζει τον Δημιουργό του. Με ενδιαφέρει αυτή η διαχρονική πανανθρώπινη κίνηση προς το υπερβατικό, που, όπως μαθαίναμε στη Β' Λυκείου, δημιούργησε τις θρησκείες και αποδεικνύει τη θεϊκή καταγωγή μας.

Λέω **ΝΑΙ ΣΤΑ ΘΡΗΣΚΕΥΤΙΚΑ**, γιατί...

Γιατί είμαι Χριστιανός Ορθόδοξος και θέλω να μαθαίνω για τη μοναδικής σημασίας κίνηση της άπειρης αγάπης του Θεού προς τον κόσμο. Η άμεση αποκάλυψή Του στο πρόσωπο του Ιησού Χριστού, μας φανέρωσε ποιος είναι ο μόνος αληθινός Θεός, τι έκανε για μένα και τι ζητά από μένα. Γι' αυτό νιώθω να με αφορά απόλυτα.

«Μας έκαναν Χριστιανούς χωρίς να μας ρωτήσουν», λες. Όμως έρχεται... ώρα για το προσωπικό μας «ναι» στο Θεό. Και τότε θέλω να γνωρίζω τι επιλέγω, τι πιστεύω. Κι εσύ που τον τελευταίο καιρό λες και ξαναλές πως είσαι άθεος, ξέρεις τι... (λες ότι) δεν πιστεύεις.

Κι όταν κι εγώ θα δεχτούμε πρόσκληση για μια διάλεξη σχετική ... «με την εσωτερική ψυχολογία» ή «τη μετενσάρκωση», θα καταλάβουμε πως μας προσκαλεί μια παραθρησκευτική αιρετική ομάδα, που ψάχνει για οπαδούς – θύματα. Χρειάζεται ενημέρωση για τα σύγχρονα παραθρησκευτικά φαινόμενα και δεν θα διαφωνήσεις ότι τα Θρησκευτικά μας την προσφέρουν.

Θέλω λοιπόν να παρακολουθώ Θρησκευ-

τικά για όλους αυτούς και για έναν ακόμα λόγο...

Γιατί είμαι Έλληνας. Και – δεν στο κρύβω – ντρέπομαι να βλέπω τόσους αλλοδαπούς και ετερόδοξους συμμαθητές μου, να παρακολουθούν με ενδιαφέρον το μάθημα. Τι αναζητά και

τι βρίσκει η ψυχή τους, εκείνοι το ξέρουν. Εκτός όμως από αυτό, γνωρίζοντας τον χριστιανισμό μπορούν να κατανοούν και να αξιολογούν την παγκόσμια πολιτιστική εξέλιξη σ' ολόκληρη τη μετά Χριστόν εποχή.

Είμαι Έλληνας και στο ελληνικό σχολείο πάντα διδασκόταν αυτό το μάθημα. Πίστευαν, όπως διάβαζα τις προάλλες, πως «πολιτεία που δεν έχει βάση της τη χριστιανική παιδεία είναι οικοδομή που χτίζεται χωρίς ασβέστη και νερό» και πως «στην Ορθόδοξη Εκκλησία χρωστούμε οι σημερινοί γραικοί την ύπαρξή μας» (Αδ. Κοραΐς).

Αυτό ακριβώς πιστεύουν κι εκείνοι που έμμεσα προσπαθούν να βγάλουν το μάθημα των Θρησκευτικών από το σχολικό μας πρόγραμμα. Περιορίζουν ύπουλα τη θρησκευτική παιδεία μας, γιατί θέλουν να χάσουμε την ορθόδοξη κι ελληνική ταυτότητά μας. Θα αναλάβουν στη συνέχεια εκείνοι να μας εκδώσουν άλλη, με την υπογραφή των μηχανισμών της παγκοσμιοποιούμενης κοινωνίας και χωρίς τα στοιχεία του προσώπου που την κατέχει. Του προσώπου μας.

Είμαι Έλληνας, Ορθόδοξος Χριστιανός, είμαι άνθρωπος. Και δεν αποφασίζω να χάσω τον εαυτό μου, για να κερδίζω λίγο χρόνο. Που ουσιαστικά δεν τον κερδίζω, αφού χάνω το νόημα και τον σκοπό της ζωής.

Ένας συμμαθητής σας
(Από το π. «Προς την Νίκη»·
Νοέμβριος 2008)

Χριστός Επί Γης

Μεσάνυχτα, κι ενώ πυκνό πέφτει στη γη το χιόνι
και το σκοτάδι αγκαλιά μαύρη σαν πίσσα απλώνει,
ακτινοστόλιστη Μορφή από ψηλά προβάλλει
μ' ένα βαρύτατο Σταυρό, μ' αγκάθια στο κεφάλι.
Είν' ο αιώνιος Χριστός, του κόσμου ταξιδιώτης
που 'ρθε να δει τι γίνεται και πάλι η ανθρωπότης.

Περνάει δρόμους στενωπούς, χωράφια, πολιτείες,
λάσπες, καλύβες, μέγαρα μαρμάρινα, πλατείες,
ταβέρνες οπού άνθρωποι σα χτήνη ξενυχτάνε,
μέγαρα οπού ξεγύμνωτοι χορεύουν και γλεντάνε,
κι αναστενάζει βλέποντας πως είν' η γη μας σπίτι
με μια και μόνη λατρευτή θεά, την Αφροδίτη.

Χτυπά ξερβά, χτυπά δεξιά ιδροπεριχυμένος,
να ξενυχτήσει μια γωνιά κάπου γυρεύει ο Ξένος,
το τρυπημένο χέρι του απλώνει και με μάτι
από το κρύο κόκκινο, ζητεί ψωμιού κομμάτι.
Αλλά και δεύτερη φορά βαρυοαναστενάζει
γιατί σκληρός εγωισμός τα πάντα εξουσιάζει.

Στ' αυτιά του άξαφνα αντηχούν καμπάνες Χριστουγέννων
από ψηλό καμπαναριό χρυσοστεφανωμένο
και ακολουθώντας τη βοή, σε μια καθέδρα φτάνει
και πλέει μέσ' στην ψαλμουδιά, στα μύρα, στο λιβάνι.
Κονίσματα κατάχρυσα εκεί λαμποκοπούνε
λαμπάδες μύριες καίουνε και την φωταγωγούνε.

Ποιος όμως θα το πίστευε; Μόλις ο θείος Ξένος
στα σκαλοπάτια ζύγωσε σκυφτός κι αποσταμένος
και ..μίτρες διαμαντόφορτες, χρηματοφόροι δίσκοι,
κουβέντες, φτιασιδώματα, σάτυροι νεανίσκοι
ορμούνε και του φράζουνε της Εκκλησίας την πύλη
γιατί και μέσα στ' Άγια κυριαρχεί η ύλη.

Τρέχουν τα δάκρυα άφθονα απ' του Χριστού τα μάτια
και μας αφήνει, φεύγοντας προς τ' άυλα παλάτια
ενώ κουνά την κεφαλή, την καταματωμένη
κι ένα πικρό παράπονο από τα χείλη βγαίνει.
Ω κόσμε! Ένας μου σταυρός δεν σ' έφτασε! Και άλλος,
ως βλέπω, σου χρειάζεται, ακόμα πιο μεγάλος...

π. Κων/νος Καλλίνικος

Προσκύνημα στην Αγία Γη

Νοέμβριος 2008

Το προσκύνημα στην Αγία Γη, στα μέρη δηλαδή όπου έζησε ως άνθρωπος ο ίδιος ο Θεός μας, ήταν πάντοτε για όλους τους χριστιανούς, κάθε εποχής, ένα μεγάλο όνειρο. Από τα πρώτα ακόμα χρόνια που γεννήθηκε η θρησκεία μας, πολλοί άνθρωποι ήθελαν να βρεθούν στην Αγία Γη για να δουν με τα μάτια τους τα μέρη εκείνα που γνώρισαν το μεγαλείο του Θεού μας. Από την εποχή, όμως, που η Αγία Ελένη έφτασε στην περιοχή αυτή (αρχές του 4^{ου} αιώνα) και δημιούργησε τις πρώτες λαμπρές εκκλησίες, δημιουργήθηκε ένα νέο μεγάλο ρεύμα προσέλευσης των προσκυνητών. Η ανάπτυξη του μοναχισμού αλλά και η σταθερή παρουσία ευσεβών αυτοκρατόρων του Βυζαντίου οδήγησε στην ανάπτυξη της Αγίας Γης.

Μολονότι αυτή η στενή γεωγραφική περιοχή του πλανήτη ήταν πάντοτε επίκεντρο θρησκειών και πολιτισμών, υπήρξε μάρτυρας μεγάλων καταστροφών, επιδρομών και λεηλασιών στο διά-

βα των αιώνων. Μέχρι σήμερα δεν μπορεί ακόμα να βρει ειρήνευση και γαλήνη. Ωστόσο, το ενδιαφέρον των χριστιανών για τα μέρη που διαδραματίστηκαν τα κορυφαία γεγονότα της Παλαιάς και Καινής Διαθήκης υπήρξε και παραμένει ως τις μέρες μας αμείωτο.

Έτσι λοιπόν και εμείς δημιουργούμε τη δική μας προσκυνηματική ομάδα για να γνωρίσουμε την ευλογημένη και αγιασμένη γη των Ιεροσολύμων. Θα θέλαμε να συμπληρώσεις κι εσύ τις εντυπώσεις σου από τις ημέρες της εκδρομής μας αλλά κυρίως από τα μέρη που θα επισκεφθούμε. Γράψε στο προσωπικό σου ημερολόγιο ό,τι σου άρεσε περισσότερο και ό,τι σε συγκίνησε πιο πολύ κάθε μέρα.

Η ευχή που κάνουμε όταν ξεκινάμε μία εκδρομή στα Ιεροσόλυμα είναι «ας έχουμε ένα άξιο προσκύνημα». Αυτός θα είναι και ο σκοπός μας και όλοι μαζί θα προσπαθήσουμε να τον πραγματοποιήσουμε.

(Ο Αρχηγός της Εκδρομής)

Στο Όρος των Ελαιών με θέα την Ιερουσαλήμ

Το Οδοιπορικό μας στην Αγία Γη

Η είσοδος του
Παναγίου
Τάφου

"Εὐφράνθην ἐπὶ τοῖς εἰρηκόσι μοι
εἰς οἶκον Κυρίου πορευσόμεθα.

Ἐστῶτες ἦσαν οἱ πόδες ἡμῶν
ἐν ταῖς ἀνταῖς σου Ἱερουσαλήμ."

(Ψαλμός 121, 1 – 2)

Πέμπτη 13 Νοεμβρίου 2008:

Ένα όνειρο που έγινε για όλους μας πραγματικότητα. Τα πόδια μας πατούν στην Αγία Γη. Τα συναισθήματα που μας πλημμυρίζουν είναι ανάμεικτα: χαρά, θαυμασμός, συγκίνηση. Την περιήγησή μας αρχίσαμε πολύ κατανυκτικά, νωρίς τα χαράματα. Ωρα πέντε, που ο ήλιος δεν είχε απλώσει ακόμη τις χρυσές του ακτίνες στην Αγία Γη, είχαμε την ευλογία να επισκεφθούμε πρώτα το σημαντικότερο μέρος της πίστης μας, τον Πανάγιο Τάφο. Βαδίζοντας προς το μέρος, όπου συνέβη το μεγαλύτερο γεγονός της ανθρωπότητας, δηλαδή η Ανάσταση του Θεανθρώπου, άρχισαν να ζωντανεύουν μπροστά μας όλα όσα είχαμε ακούσει και διαβάσει. Ζούσαμε συγκλονισμένοι την Ανάσταση του Χριστού. Από έναν άδειο Τάφο βγήκε η ζωή και άλλαξε κυριολεκτικά όλη την ανθρώπινη Ιστορία.

Η πρώτη μέρα στην Αγία Γη ήταν γεμάτη συγκινήσεις. Κανείς μας δεν μπορεί να περιγράψει την γεμάτη δέος ψυχή μας. Ο φρικτός Γολγοθάς και ο Πανάγιος Τάφος του Κυρίου μάς προκάλεσαν συναισθήματα που είναι δύσκολο να περιγραφούν με λόγια. Καθώς προσκυνάμε, νιώθουμε μια απερίγραπτη πνευματική

φωτοχυσία να διαχέεται μέσα μας και ωθούμεθα ως προσκυνητές να ταπεινωθούμε και με σκυμμένο το κεφάλι να παρακαλέσουμε για έλεος.

Αγγίζοντας κανείς τον Πανάγιο Τάφο, νιώθει την καρδιά του να πάλλεται ανεξέλεγκτα και να γεμίζει από αίσθηση μεγάλης ιερότητας. Σε τέτοιες στιγμές, όταν η θεωρία γίνεται πράξη, τότε αισθάνεσαι το Θεό μέσα σου.

Νιώσαμε συναισθήματα ευτυχίας μαζί και λύπης. Ευτυχίας, γιατί επισκεπτόμαστε τα μέρη της δράσεως, του Πάθους και της Ανάστασης του Χριστού, αλλά και λύπης, διότι δεν είμαστε άξιοι για κάτι τόσο σπουδαίο και μεγαλειώδες. Στον ιερό αυτό τόπο που πατούσαμε καταλάβαμε όλοι πως μία μόνο είναι η αληθινή θρησκεία: Ο Χριστιανισμός.

Είναι ακόμη πρωί. Πληροφορούμαστε ότι το ι. Πατριαρχείο έχει ήδη ανοίξει τις πύλες του. Τρέχουμε ολόχαροι για να πάρουμε τη σεπτή ευλογία από το χέρι του Μακαριωτάτου Πατριάρχη

Ιεροσολύμων κ. Θεοφίλου. Βρισκόμαστε τώρα στην επιβλητική πατριαρχική αίθουσα

ατενίζοντας τη σεπτή μορφή του Μακαριωτάτου, ο οποίος μας υποδέχεται θερμά. Με τα σοφά λόγια του μας δίνει και την ευχή του. Είχαμε τη χαρά να προσφέρει στοργικά σε όλους μας και τα δώρα της πατρικής του αγάπης. Μας τίμησε με το μεγάλο βιβλίο του, που το αφιέρωσε στο Σχολείο μας, και με την προθυμία του να βγάλουμε μαζί του αναμνηστική φωτογραφία.

Ο Πανάγιος Τάφος
του Κυρίου

Εκτός όμως από τις πρωτόγνωρες αυτές εμπειρίες, προχωρήσαμε, μετά από μια μικρή ξεκούραση, στην έρημο της Ιουδαίας. Και να τώρα, βρισκόμαστε στην περιώνυμη **Μονή του Αγ. Σάββα**. Οι άντρες επιτρέπεται να μπουν στο Μοναστήρι. Οι γυναίκες όχι, γιατί **είναι άβατο**. Οι άντρες προσκυνούν το σκήνωμα του Αγ. Σάββα, τα ι. λείψανα Αγίων της Μονής, καθώς και το σπήλαιο του μεγάλου Πατέρα, Αγ. Ιωάννου του Δαμασκηνού. Εδώ διαπιστώνει κανείς ότι υπήρξαν και υπάρχουν Άγιες μορφές, που έχουν αρνηθεί όλα τα γήινα. Κάτω, δίπλα στη χαράδρα του Μοναστηριού, ενώ ρέει ο «πύρινος» ποταμός, που μεταφέρει απόβλητα της Ιερουσαλήμ, ένα αόρατο φράγμα – λες – εμποδίζει τη δυσσομία να πλησιάζει το ι. Μοναστήρι. Παράλληλα τα εποικοδομητικά λόγια που είχαμε την ευκαιρία να ακούσουμε (και οι γυναίκες) από ένα μοναχό της Μονής, μας ανέβασαν πνευματικά και μας έδωσαν δύναμη για να αγωνιζόμαστε στην πορεία της ζωής μας.

Το τελευταίο προσκύνημα της πρώτης ημέρας ήταν στην **ι. Μονή του Αγίου Θεοδοσίου**. Εκεί βρίσκεται και το **σπήλαιο των Τριών Μάγων**. Μας συγκίνησε το γεγονός που μας διηγήθηκαν οι πατέρες πως πριν λίγα χρόνια βασάνισαν τον ηγούμενο της Μονής κακότροποι εχθροί της πίστης μας, όπως έκαναν οι διώκτες των πρώτων χριστιανικών αιώνων.

Γεμάτοι από θαυμασμό και δέος καταλήξαμε το βράδυ πολύ κουρασμένοι στο Ξενοδοχείο μας. Φάγαμε σε κοινή τράπεζα, καταγράψαμε τα γεγονότα και προσευχηθήκαμε όλοι μαζί ευχαριστώντας με την καρδιά μας τον Ουράνιο Πατέρα.

Παρασκευή 14 Νοεμβρίου 2008:

Η σημερινή ημέρα ήταν εξίσου υπέροχη και συγκινητική όπως η χθεσινή. Κατευθυνθήκαμε προς τη Γαλιλαία, στα μέρη όπου έζησε ο Κύριος τα παιδικά και νεανικά

του χρόνια. Η πρώτη μας στάση στη **Ναζαρέτ**. Προσκυνήσαμε το Ναό του Ευαγγελισμού της Θεοτόκου. Εδώ – κατά την Παράδοση – ο αρχάγγελος Γαβριήλ ανήγγειλε στην Παρθένο Μαρία ότι αυτήν διάλεξε ο Θεός για να φέρει στον κόσμο τον Υιό του Θεού. Περνάμε τώρα από την **Κανά της Γαλιλαίας**, την πόλη στην οποία ο Κύριος έκανε το πρώτο θαύμα. Μετέτρεψε το νερό σε κρασί. Συνεχίσαμε την πορεία μας προς το **όρος Θαβώρ**, στο μέρος όπου έγινε η Μεταμόρφωση του Κυρίου. Προσκυνήσαμε όλοι με ευλάβεια, αλλά συνάμα μας δόθηκε η αφορμή από επιθυμία των μοναχών, να τους τραγουδήσουμε χριστιανικά άσματα. Οι μοναχές μας ευχαρίστησαν με μάτια δακρυσμένα. Παντού, όπου περνάγαμε,

Ι.Μονή Αγ. Αποστόλων
Καπερναούμ

διαπιστώναμε πως ιδιαίτερη εντύπωση έκανε στους Πατέρες και τους Μοναχούς η παρουσία μας, για το ότι σπάνια ή καθόλου βλέπουν ως προσκυνητές νέους, και μάλιστα μαθητές. Φθάνουμε τώρα στον περιώνυμο **ποταμό Ιορδάνη**. Η θέα είναι για μας θαυμαστή, γιατί όλοι μας αναλογιζόμαστε τη μεγάλη Εορτή των Θεοφανείων, κατά την οποία γιορτάζουμε τη Βάπτισή του Κυρίου μας. **Ο αγιασμός** τον οποίο ετέλεσε ο ιερέας μας μας ανανέωσε ψυχικά και πνευματικά.

Στη συνέχεια πήγαμε στην **Τιβεριάδα**, μια ωραία πόλη του Ισραήλ. Η ιδέα να προστεθεί στο πρόγραμμά μας μια βόλτα με το πλοιάριο στη **«θάλασσα της Γαλιλαίας»** ήταν για μας κάτι το υπέροχο. Νιώσαμε στιγμές ανεπανάληπτες. Ιδιαίτερα όταν στο μέσο της λίμνης σταμάτησε τη μηχανή του το πλοίο και καθένας μας άρχισε να προσεύχεται και να ανεβαίνει η σκέψη του ψηλά και να αναπολεί νοσταλγικά τα περιστατικά που συνέβησαν με τον Κύριο και τους μαθητές του (περπάτημα στην επιφάνεια της θάλασσας, κατασίγαση της τρικυμίας, πλούσια άγρα ιχθύων κ.ά.). **Στις ι. Μονές Αγ. Αποστόλων Τιβεριάδος και Καπερναούμ** προσκυνήσαμε και ψάλαμε κατανυκτικά. Ιδιαίτερη

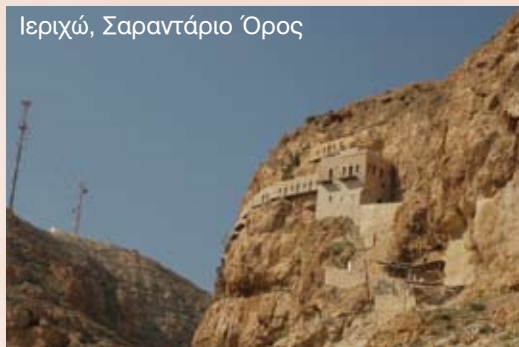

εντύπωση μας έκανε η **ελληνική σημαία** που, μαζί με αυτήν του Πατριαρχείου μας, κυμάτιζαν σε όλα τα προσκυνήματα που περνούσαμε. Η σημαία μας στο Ισραήλ μας γέμιζε κάθε λίγο από ενθουσιασμό κι από έλεγχο. Εκεί στα ξένα το γεγονός της αναρτήσεώς της θεωρείται αδιαπραγμάτευτο. Ενώ στην Πατρίδα μας πολλοί το υποβαθμίζουν. Κρίμα!

Σάββατο 15 Νοεμβρίου 2008:

Η τρίτη μέρα μας χάρισε και αυτή πολλές συγκινήσεις. Η πρώτη μας επίσκεψη ήταν στο **πάνσεπτο Σπήλαιο της θείας Γεννήσεως**. Είχαμε την ευτυχία να προσκυνήσουμε το σημείο που γεννήθηκε ο ΣΩΤΗΡΑΣ του κόσμου και τη Φάτνη όπου τα ζώα Τον ζέσταναν με τα χνώτα τους. Παρακολούθησαμε εκεί τη θ. Λειτουργία. Στη συνέχεια κατευθυνθήκαμε προς την έρημο και φθάνοντας **στην Ιεριχώ** ανεβήκαμε και προσκυνήσαμε **στο Σαραντάριο Όρος**. Μά-

Ιεριχώ, Σαραντάριο Όρος

θαμε ότι με τη χάρη του Κυρίου ξεπερνάμε τους πειρασμούς, όπως μας δίδαξε ο Κύριος με το παράδειγμά Του. Δεύτερο προσκυνημά μας στην Ιεριχώ, ήταν η **ι. Μονή του προφήτου Ελισσαίου**. Κατά την παράδοση υπάρχει εκεί η συκομωρέα που ανέβηκε ο Ζακχαίος, για να υποδεχθεί το Χριστό. Δεν ξεφεύγουμε από την ιερότητα του προσκυνήματός μας αν αναφέρουμε εδώ, για πλήρη ενημέρωση, ότι και ... **οι καμήλες της Ιεριχούς** τράβηξαν το ενδιαφέρον μας. Και να! Ένας – δυο – τρεις δεν έχασαν την ευκαιρία να ανεβούν και πάνω σ' αυτές να κάνουν τη βόλτα τους. Συνεχίζουμε την πορεία μας. Φθάνουμε στην **ι. Μονή Αγ. Γερασίμου του Ιορδανίτου**. Ιδιαίτερα μας συγκίνησε όταν οι καμπάνες του Ελληνορθόδοξου Μοναστηριού άρχισαν να κτυπούν

χαρμόсуνα για μας τους Έλληνες. Μας συγκίνησε και η προθυμία των αδελφών της Μονής, οι οποίοι προσφέρθηκαν και μας παρέθεσαν νησιτίσιμο γεύμα. Κατεβαίνουμε τώρα προς τη **Νεκρά Θάλασσα**. Αγγίζουμε το νερό της που είναι σαν λάδι από το θειάφι και το πολύ αλάτι. Η ανυπαρξία σ' αυτήν κάθε μορφής ζωής μας φέρνει στη σκέψη το θάνατο που προκαλεί η αμαρτία στους ανθρώπους. Κάποτε στο μέρος αυτό βρίσκονταν τα Σόδομα και τα Γόμορρα, δύο πόλεις που τιμώρησε ο Θεός τους κατοίκους τους για τις βαριές αμαρτίες τους. Επιστρέφοντας **στη Βηθανία συναντάμε τη Μονή των αδελφών του Λαζάρου**, Μάρθας και Μαρίας. Η επίσκεψη έφερε στη μνήμη μας το θαύμα της αναστάσεως του Αγ. Λαζάρου.

Επόμενη στάση μας **το Όρος των Ελαιών και η Γεθσημανή**. Εκεί βρίσκεται ο Τάφος της Παναγίας μας και η ιερή Εικόνα «Παναγία η Ιεροσολυμίτισσα». Σταθήκαμε και **στον κήπο της αγωνίας**, όπου αναγράφεται στο Ευαγγέλιο η αρχιερατική προσευχή του Κυρίου

και που, λίγο πιο μακριά, έγινε η σύλληψή Του με την προδοσία του Ιούδα. Μετά την επίσκεψη στη μικρή Γαλιλαία και το σημείο της θείας Αναλήψεως του Κυρίου μας, κατευθυνθήκαμε και στην περιοχή Σιλωάμ, γνωστή από το θαύμα της ιάσεως του τυφλού. Προσκυνήσαμε στο **Μοναστήρι του αγίου Ονουφρίου**. Οι μέρες προχωρούν αλλά τα ευλογημένα μέρη στην Αγία Γη δεν τελειώνουν...

Κυριακή 16 Νοεμβρίου 2008:

Το πρωί άρχισε η τέταρτη και τελευταία ημέρα του προσκυνήματός μας στους Αγίους Τόπους. Είχαμε την ευκαιρία να εκκλησιαστούμε στην **ι. Μονή του Αγίου Συμεών του Θεοδόχου**. Όλοι συμμετείχαμε στον Εκκλησιασμό με κατάνυξη. Δεν θα ξεχά-

σουμε ποτέ αυτή τη Θ. Λειτουργία. Μερικά παιδιά είχαμε την ευλογία να μεταλάβουμε το Σώμα και το Αίμα του Χριστού. Η εκδρομή μας πλησιάζει στο τέλος. Πόσο θα θέλαμε να ξανάρχιζε από την αρχή, να ήμασταν πέντε ημέρες πίσω! Τις λίγες αυτές μέρες τα πάντα είχαν αλλάξει. Ξεχάσαμε πως είμαστε μαθητές. Το μόνο που σκεπτόμαστε, περισσότερο από άλλοτε, είναι πως είμαστε Χριστιανοί και θέλουμε να γινόμαστε καλύτεροι ως προς το χριστιανικό μας φρόνημα... Μετά το πρωινό και τις ευλογίες που μας πρόσφερε ο Γέροντας της Μονής κατευθυνθήκαμε ξανά προς την Παλαιά Πόλη των Ιεροσολύμων. Μπαίνοντας από την πύλη των λεόντων, βρεθήκαμε στο **Πραιτώριο**, εδώ που έγινε η πιο άδικη "δίκη" όλων των αιώνων. Εδώ που ο Κύριός μας βασανίστηκε σαν τον χειρότερο κατάδικο. Συγκίνηση πλημμύρισε την καρδιά μας βλέποντας την φυλακή του Χριστού, και ακολουθώντας τη via dolorosa (οδό του μαρτυρίου), όπου περπάτησε ο Κύριος έχοντας στον ώμο το Σταυρό Του. Πόσο θάπρεπε κι εμείς, κατά κάποιο τρόπο, να νοιώθουμε τον πόνο Του στα μέρη που τα θεία του πόδια περπάτησαν! Καταλήξαμε στο **φρικτό Γολγοθά** κι αξιωθήκαμε γι' άλλη μια φορά να προσκυνήσουμε στον **Πανάγιο Τάφο**. Όσες φορές κι αν βρεθείς εδώ αισθάνεσαι το ίδιο ρίγος και την ίδια συγκίνηση. Νιώθεις την παρουσία του Αναστημένου Χριστού να γεμίζει το κενό της ψυχής σου. Ψάλαμε μ' όλη μας τη δύναμη αναστάσιμους Ύμνους. Δεχθήκαμε και επαίνους από έλληνες και ξένους προσκυνητές. Συναντήσαμε ανθρώπους απ' όλα τα μέρη του κόσμου! Τυχαίο άραγε να είναι αυτό; Στη συνέχεια επισκεφθήκαμε

και άλλα προσκυνήματα της Παλαιάς Πόλεως, όπως τη Μεγάλη Παναγιά, το Μοναστήρι της Σεϊδανάγιας, όπου και μας έκανε εντύπωση η εικόνα της Αγ. Μαρίας, της γιαγιάς της Παναγιάς μας. Τέλος, αφού σταθήκαμε κι αγναντέψαμε από ψηλά το «**τείχος των δακρύων**», καταλήξαμε **στο λόφο της Αγ. Σιών**. Εκεί βρίσκεται ο Τάφος του προφητάνακτα Δαβίδ και πάνω απ' αυτόν **το υπερώο του Μυστικού Δείπνου**, όπου έγινε και η επιφώιση του Αγ. Πνεύματος, κατά την ημέρα της Πεντηκοστής... Στο ξενοδοχείο – τελευταίο βράδυ – δειπνήσαμε με μουσική αραβική και ελληνική. Αξέχαστο θα μας μείνει και το ότι συμμαθητές μας τραγούδησαν και οι καθηγητές μας χόρεψαν παραδοσιακούς ελληνικούς χορούς...

Ήταν το πιο όμορφο ταξίδι της ζωής μας. Ζήσαμε στιγμές συγκλονιστικές.

Κάπου εδώ το προσκύνημά μας ολοκληρώνεται. Πρέπει ο καθένας μας να συνεχίσει να το ζει στην ψυχή του. Καταλάβαμε τι σημαίνει για έναν Χριστιανό μια επίσκεψη/προσκύνημα στους Αγίους Τόπους. Ευχόμαστε ολόψυχα να έχουμε την ευλογία και πάλι να επισκεφθούμε αυτά τα άγια μέρη, γιατί μας ανεβάζουν σ' έναν άλλο κόσμο, πνευματικό και άφθαρτο. Ας κλείσουμε και πάλι με τον Δαυιτικό ψαλμό με τον οποίο αρχίσαμε την ταπεινή περιγραφή του Οδοιπορικού μας:

''Εὐφράνθην ἐπὶ τοῖς εἰρηκόσι μοι
εἰς οἶκον Κυρίου πορευσόμεθα.
Ἐστῶτες ἦσαν οἱ πόδες ἡμῶν
ἐν ταῖς αὐλαῖς σου Ἱερουσαλήμ.
(Ψαλμός 121, 1 – 2)

ΑΓΙΑ ΠΟΛΗ ΙΕΡΟΥΣΑΛΗΜ

Χαράματα 17.11.2009

(Το παραπάνω κείμενο είναι διασκευασμένα αποσπάσματα από τις εντυπώσεις που κατέγραφαν κάθε μέρα οι μαθητές μας στη διάρκεια του προσκυνήματος.)

Το προσκύνημα μέσα από το φακό μας

1.

2.

3.

4.

1. Προσκύνηση στον Φρικτό Γολγοθά
2. Ο ποταμός Ιορδάνης
3. Βηθλεέμ: Στο πάνσεπτο Σπήλαιο της θείας Γεννήσεως.
4. Ιεροσόλυμα: Μπροστά στον Πανίερο Ναό της Αναστάσεως

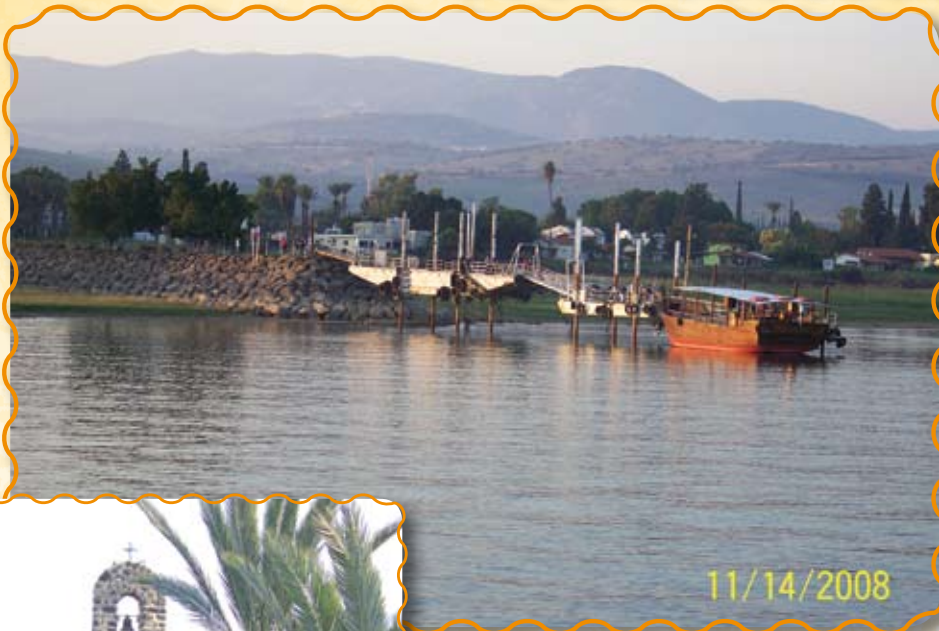

5.

6.

7.

8.

5. Αγιασμός στον Ιορδάνη
6. Μετά τον Αγιασμό
7. Βαρκάδα στη «θάλασσα της Γαλιλαίας»
8. Τιβεριάδα: Ι. Ν. Αγ. Νικολάου

ΕΝΑΣ ΠΡΟΣΚΥΝΗΤΗΣ ΚΑΤΑΓΡΑΦΕΙ

Σήμερα Πέμπτη 13 του Νοέμβρη, εορτή του Ιερού Χρυσοστόμου, παρακαλούμε το μεγάλο Δάσκαλο και Παιδαγωγό της Εκκλησίας μας να πρεσβεύει στον Κύριο, ώστε να νιώσουμε τη θεία Χάρη από την επίσκεψή μας στα ι. Προσκυνήματα. Περιπατάμε στα αγιασμένα χώματα της Ιερουσαλήμ. Νιώθουμε ρίγη συγκίνησης και ευφροσύνης αναπολώντας το δαιτυπικό «εσώτες ήσαν οι πόδες ημών εν ταις αυλαίς σου Ιερουσαλήμ». Δόξα τω Θεώ! Αρχίζουμε το προσκύνημά μας. Ιερό δέος και θάμβος με κατέλαβεν όλη αυτή τη μέρα. Ξαν όνειρο μου φαίνεται η περιήγησή που είχαμε εκεί που οι «πόδες του Κυρίου έστησαν». Τη νύχτα στον ύπνο μου ένιωσα σα να επαναλαμβάνονταν μια καταπληκτική κινηματογραφική ταινία με τα όσα είδα κι άκουσα πριν από λίγες ώρες.

Ξημερώματα 14 Νοεμβρίου στο εξωτικό ξενοδοχείο της Βηθλεέμ. Αποκριά σήμερα. Αύριο αρχίζει το Τεσσαρακονήμερο των Χριστουγέννων. Πόσο ωραίες στιγμές! Αναπολώ το: «Βηθλεέμ ετοιμάζου, ευτρεπιζέσθω η Φάνη, το Σπήλαιο δεχέσθω, η Αλήθεια ήλθε...». Κι εμείς σήμερα είμαστε μπροστά στο Σπήλαιο, σαν άλλοι μάγοι. Να, ο περίλαμπρος Ναός της θείας Γέννησης του Σωτήρα μας, κτίσμα του μεγάλου Ιουστινιανού. Κάτω από αυτόν το ι. Σπήλαιο της θ. Γεννήσεως. Εδώ δα, η Φάνη. Εδώ και ο Αστέρης. Τι ευφροσύνη φέρνουν οι άγιες στιγμές με την αγία αυτή θέαση. Μου έρχονται δάκρυα στα μάτια και στα χείλη τα λόγια: «ελθέτω η Χάρις και παρελθέτω ο κόσμος». Ναι, πανάγιο Βρέφος. Συ, που ταπεινά «νηπιάζεις δι' εμέ, ο παλαιός των ημερών», φυγάδευσες από μέσα μου τον εγωισμό...

Αλλά, όπως ταπεινά γεννήθηκε ο Ιησούς σ' αυτό το Σπήλαιο που ήταν απόβλος των αλόγων ζώων, έτσι κι έζησε ταπεινά όλα τα χρόνια της παιδικής και νεανικής του ηλικίας στη Ναζαρέτ της Γαλιλαίας. Μπροστά μας και η Ναζαρέτ. Μια πόλη που τότε εθεωρείτο κακόφημη («εκ Ναζαρέτ δύναται τι αγαθόν είναι;»). Σήμερα έχει ανεγερθεί, ανάμεσα σε άλλους, και μεγαλοπρεπής Ναός προς τιμήν της Ευαγγελισμού της Παρθένου Μαρίας. – Αλλά απ' εδώ δεν απέχει πολύ και ο Ιορδάνης Ποταμός. Είναι το δοξασιμένο ποτάμι, πασίγνωστο σ' όλη την ανθρωπότητα. Σ' αυτό ο Χριστός μας βαπτίστηκε στο 30^ο έτος της ηλικίας του. Στα νερά του «εφανερώθη η της Τριάδος προσκύνησις». Ριγηλά για μας κυλούν τ' αγιασμένα νερά του. Ιερά σκιτητήματα μέσα μας. Τόμιοι ολόκληροι έχουν γραφτεί από την αρχαία εποχή που αναφέρονται σε πλείστα γεγονότα και θαύματα, γύρω από τον Ιορδάνη. Η τέλεση της ι. Ακολουθίας του Αγιασμού πλάι στον Ποταμό έφερε στην ψυχή μας υπορούσια έκσταση. Πιστοποιήσε μέσα μας ότι η μεγάλη γιορτή του Θεοφανείων (όπως και όλες οι γιορτές της Ορθοδοξίας) έχουν τη σφραγίδα και το τεκμήριο της θεϊκής αλήθειας.

Στο πρόγραμμά μας ήταν και η επίσκεψη στο όρος Στων πειρασμών, το «Ξαραντάριο Όρος», όπως λέγεται. Εκεί πήγε μετά τη Βάπτισή Του ο Κύριος και πέρασε 40 μέρες με αυστηρή νηστεία, πειραζόμενος μάλιστα από τον διάβολο. Δίδαξε με το παράδειγμά του την εγκράτεια και την πνευματική πάλη. Η ανάβασή μας στο «Ξαραντάριο» και το προσκύνημά μας στο εκεί ι. Μοναστήρι, μας χάρισε σπουδαία διδάγματα.

Στην πορεία μας θα συναντάμε πειρασμούς. Ο πνευματικός μας αγώνας πρέπει να είναι κλήρος μας σταθερός και ισόβιος.

Να τώρα και η θάλασσα η μεγάλη. Όχι η Μεσόγειος, αλλά η ... Νεκρά Θάλασσα, που – προσέξτε το αυτό – η επιφάνειά της βρίσκεται 400 μέτρα κάτω από την επιφάνεια της Μεσογείου Θάλασσας! Μοναδικό φαινόμενο σε όλη την υδρόγειο. Νεκρά Θάλασσα, αλήθεια! Μέσα σ' αυτή δεν ζει τίποτα, ούτε υδροχαρές φυτό, ούτε άλλο ίχνος ζωής. Το νερό της πηχτό σα λάδι. Η οσμή της βαριά. Εδώ θαυμάζουμε και τα πλέον περίεργα της φύσης. Σύμβολο – όμως – και πνευματικής νέκρωσης. Αξιοπερίεργο και τούτο: Είδαμε ανθρώπους να κάνουν μπάνιο ... στη Νεκρά Θάλασσα. Γιατί; Ρωτήστε τους. Μήπως ο άνθρωπος της αμαρτίας αναζητάει τη λύτρωσή του μέσα στα νεκρικά τέλματα;

Μεταφερόμαστε πάλι στη «Γαλιλαία των Εθνών». Φθάνουμε στην Καπερναούμ, την «παραθαλασσία». Πόλη εδώ δεν υπάρχει. Μόνο τα ερείπιά της σώζονται. Υπάρχει όμως η ι. Μονή των Αγ. Αποστόλων. Την Καπερναούμ διάλεξε ο Κύριος. Την είχε σαν κέντρο της δράσεώς Του. Τι να πρωτοθυμηθεί κανείς από τις διδαχές και τα θαύματά Του; Κάπου εδώ κοντά λέγεται ότι έκανε ο Κύριος και την επί του «Όρους Ουμιά», Μπαίνουμε στο Ναό της ι. Μονής. Προσκυνάμε. Τι ευλογία! Όλοι μαζί ψάλλουμε τον υπέροχο ψαλμό: «Εξομολογήσθε τω Κυρίω ότι αγαθός». Εγώ τώρα απορώ: Πώς έγινε να είναι οι φωνές μας τόσο καλές και να συμψάλλουμε όλοι τόσο μελωδικά;

Πλάι μας τώρα απλώνεται η λίμνη της Τιβεριάδας, της Γεννησαρέτ ή – όπως λεγόταν – «θάλασσα της Γαλιλαίας». Εισρέει σ' αυτήν στη Βόρεια πλευρά της ο Ιορδάνης ποταμός και από τη Νότια εκρέει και συνεχίζει τον ρου του για να καταλήξει στη Νεκρά Θάλασσα. Το τοπίο που βρισκόμαστε είναι ειδυλλιακό. Βλέπουμε ένα καρβάκι κοντά μας κι αμέσως αποφασίζουμε και μπαίνουμε μέσα για να διαπλεύσουμε τη μεγάλη λίμνη. Ήταν το κάτι άλλο. Νιώσαμε υπέροχες στιγμές. Όταν ο ήλιος άρχισε να δύνει το πλοιάριό μας βρισκόταν στο μέσον της μεγάλης λίμνης. Η σκέψη μας είχε ανεβεί σε πνευματικά επίπεδα. Διαβλέπουμε τον ίδιο τον Κύριο να περιπατάει επάνω στην επιφάνεια του νερού, ενώ οι Μαθητές τον εκλαμβάνουν σαν φάντασμα. Διακρίνουμε τον Πέτρο να περιπατάει κι αυτός πάνω στα κύματα και να δειλιάζει. Ακούμε τώρα τη φωνή του Κυρίου: «ολιγόπιστε, εις τι εδίστασας;» Συνερχόμαστε... Αλλά προς στιγμήν αρχίζει να πιάνει κι εμάς φόβος, γιατί οι μηχανές του карабиού σταμάτησαν! Και το ακατίό μας βρέθηκε να πλέει στην ατάραχη – ευτυχώς – θάλασσα, με το δροσερό αεράκι που έπνεε στα πρόσωπά μας. Αυτές τις στιγμές έμεινε εκστατικός με τη σκέψη ότι ο Ιησούς Χριστός μας συνοδεύει. Πραγματικά, δεν έχω άλλα λόγια να σας περιγράψω τα μετά ταύτα γεγονότα.

Την περιγραφή του όρους Θαβώρ, με τον περίλαμπρο Ναό του την κρατάω στην ψυχή μου. Για τον πανiero Ναό της Αναστάσεως, με το φρικτό Γολγοθά και τον Πανάγιο Τάφο να πω κάτι. Όταν μπήκαμε μέσα στο Ναό και φθάσαμε στο σημείο της σταυρικής θυσίας και του Παναγίου Τάφου, η σκέψη όλων μας μεταρσιώθηκε. Το προσκύνημα ευωδίαζε. Είμαστε στην καρδιά της Πίστεώς μας. Άπειρα τα συναισθήματα κι ο συγκλονισμός που νιώθουμε εδώ. Δε μου είναι δυνατόν να τα αποτυπώσω. Μόνον με βεβαιότητα ομολογώ: «Τον Σταυρόν σου προσκυνούμεν, Δέσποτα, και την Αγίαν σου Ανάστασιν δοξάζομεν».

**Ν. Γρ. Π.
Γ. Λυκ.**

ΕΚΔΗΛΩΣΕΙΣ χαράς και δημιουργίας

Μια επίσκεψή μας στην Αθήνα τις μέρες του εορτασμού της Εθνικής μας Επετείου, μας έδωσε τη δυνατότητα να θαυμάσουμε από κοντά τα έργα του Αλέξανδρου Αλεξανδράκη, του ζωγράφου που βρέθηκε με το στρατό μας στο μέτωπο Αλβανίας του 1940 και αποτύπωσε σκηνές από τον υπεράνθρωπο εκείνο αγώνα με μοναδικό και συγκινητικό τρόπο. Ήταν μια αφορμή για να συνειδητοποιήσουμε, πόσα μπορεί να προσφέρει η τέχνη, όταν τίθεται στην υπηρεσία ενός μεγάλου σκοπού.

Η τετραήμερη προσκυνηματική εκδρομή του Σχολείου μας στους Αγίους Τόπους, προκειμένου να γνωρίσουμε από κοντά και να προσκυνήσουμε τα μέρη που αγίασε ο Κύριός μας με την επίγεια ζωή Του ήταν, αναμφισβήτητα, το γεγονός του μήνα. Οι μαθητές και οι καθηγητές που συμμετείχαν χαρακτήρισαν επιγραμματικά το ταξίδι αυτό «αφέχα-στο», «συγκλονιστικό», «μοναδικό». Τα όσα είδαν και έζησαν, καθώς και τις σκέψεις και τα συναισθήματά τους, τα κατέγραψαν. Αξίζει να τα διαβάσετε στις σελίδες του Οδοιπορικού που φιλοξενούνται στο παρόν τεύχος.

Δεν μπορούμε όμως στη στήλη αυτή να μην καταγράψουμε μία από τις κωμικότερες φάσεις της εκδρομής: τη βόλτα με την καμήλα, μια εμπειρία που αν δεν τη ζούσαμε εκεί, δεν θα τη ζούσαμε πουθενά αλλού! Δεν την αφήσαμε λοιπόν να πάει χαμένη, παρά το τσουχτερό αντίτιμο. "Καμηλιέρηδες" και "καμηλιέρισσες" με αδέξιες κινήσεις και επιφωνήματα ανησυχίας και φόβου πήραν θέση πάνω στις καμπούρες των υπομονετικών ζώων και μας χάρισαν αξέχαστες στιγμές γέλιου και μοναδικές πόζες! Παράδειγμα η Μαριλένα...

Βαθιά εντύπωση μας προκάλεσε η ομιλία του κ. Νικ. Βούλγαρη, Συγγραφέα, τ. Δημάρχου Μεσολογγίου, παιδ. συμβούλου του Σχολείου μας. Ο κ. Βούλγαρης, ανταποκρινόμενος σε δική μας πρόσκληση, μας μίλησε για τον ιδεόκοσμο του Μεσολογγίου με τέτοιο ενθουσιασμό και τόση θέρημη, που κυριολεκτικά μας «αιχμαλώτισε». Γέμισε την ψυχή μας με συναισθήματα και ιδέες υψηλές, ελληνικές! Θερμά τον ευχαριστούμε.

Στη συνέχεια είχε συνάντηση με τους εκπαιδευτικούς μας. Σε άλλη σελίδα του τεύχους δίνονται στοιχεία από την εισήγησή του, που – όπως μπορεί να διαπιστώσει κανείς – περιείχε το καταστάλαγμα της βαθιάς του γνώσης και της πολύχρονης πείρας του στα παιδαγωγικά θέματα.

Με έκπληξη και πολλή χαρά δεχτήκαμε όλοι οι μαθητές τα δύο δώρα που μας έκανε το Σχολείο μας: Το βιβλίο που δεν πρέπει να λείπει από κανένα σπίτι, την Αγία Γραφή, σε μετάφραση στα νέα ελληνικά, καθώς κι ένα ωραίο διήγημα για παιδιά της ηλικίας μας. Όπως μας πληροφόρησε η Διεύθυνση, και τα δύο είναι προσφορά κάποιου ανώνυμου δωρητή. Η διάθεση προσφοράς του μας συγκινεί και μας διδάσκει... Η πράξη του δηλώνει έμπρακτη αγάπη προς τα παιδιά του Σχολείου μας και γενικότερα προς τη νεότητα. Ευχαριστούμε πολύ!

Ο Παρατηρητής και η παρέα του

για σας τους εφήβους

ΔΕΛΤΙΟ ΕΙΔΗΣΕΩΝ

ΕΠΙΣΚΕΦΘΗΚΑΜΕ ΤΗ ΝΕΚΡΑ ΘΑΛΑΣΣΑ. Η περιεκτικότητά της σε θειάφι και αλάτι είναι τόσο μεγάλη, ώστε κανένας οργανισμός, ζωικός ή φυτικός, δεν ζει μέσα της. Γι' αυτό άλλωστε κι ονομάζεται νεκρά. Το παράδοξο όμως είναι ότι σ' αυτήν εκβάλλει για αιώνες τα πλούσια νερά του ο Ιορδάνης ποταμός, χωρίς να έχει αλλάξει τη σύστασή της. Δια-

κρίνουμε στο φυσικό αυτό φαινόμενο συμβολικά τη φωτογράφιση του ανθρώπου με τον αρρωστημένο εγωισμό. Ο τύπος αυτός πλεονάζει στη σύγχρονη Κοινωνία. Και ενώ δέχεται την "εισβολή" για θεραπεία από πάμπολλες αφορμές, εν τούτοις, παραμένει αδιάφορος και ρυπαρός αποπνέοντας δυσοσμία από την εγωπαθή ηθική νέκρωσή του. Στείλε, Θεέ, το έλεός σου.

«ΤΑ ΧΡΙΣΤΟΥΓΕΝΝΑ ΤΟΥ ΤΑ ΚΙ ΚΟ». Αυτός είναι ο τίτλος ενός μαθήματος του Ανθολογίου, το οποίο διδάσκονται οι μαθητές της Ε' και Στ' Δημοτικού ως επίκαιρη προετοιμασία τους για τη γιορτή των Χριστουγέννων. Το μάθημα κάνει λόγο για το ταξίδι ενός μικρού Κινέζου με τους γονείς του στην Ευρώπη τις μέρες των Χριστουγέννων. Το απόσπασμα που έχει επιλεγεί παρουσιάζει τις αντιδράσεις που δημιουργούνται στο κινεζάκι από τη γνωριμία του με το Θεό των Χριστιανών. Βλέποντας αυτό την εικόνα του θείου

Βρέφους παρατήρησε πως ... «αυτό το μωρό δεν έχει ούτε ουρά, ούτε μεγάλα ρουθούνια».

Λοιπόν, το Θείο Βρέφος «δεν έχει ούτε ουρά, ούτε μεγάλα ρουθούνια». Συγχώρησε μας Κύριε. Ρωτάμε: Όταν στην Ελλάδα το αδιαμόρφωτο θρησκευτικά, λόγω ηλικίας, μαθητούδι των 1011 χρόνων διαβάζει για τα Χριστούγεννα αυτές τις βλάσφημες γραμμές, δεν είναι πολύ πιθανό να αναπτυχθούν μέσα του αποπροσανατολιστικά συναισθήματα και σκέψεις αντίθετες πάνω στο βασικό κεφάλαιο της πίστεώς μας περί της σαρκώσεως

του Θεού Λόγου και γεννήσεώς Του εν φάτνη αλόγων ανακληθέντος ως βρέφους; Ποιον άραγε σκοπό υπηρετεί αυτή η προκλητική επιλογή; Μήπως ο στόχος των υπευθύνων είναι να προκαλέσουν την απαξίωση και την αμφισβήτηση της πίστεώς μας στα Ελληνόπουλα; «Φύλακες γρηγορείτε».

ΚΑΘΗΜΕΡΙΝΑ 17.000 ΠΑΙΔΙΑ ΠΕΘΑΙΝΟΥΝ.

Περισσότερο από οποιαδήποτε άλλη αιτία τα παιδιά πεθαίνουν από υποσιτισμό! Όσο κι αν ο υποσιτισμός βρίσκεται μακριά μας **5.000.000 παιδιά κάτω**

των πέντε ετών θα πεθάνουν φέτος στον αναπτυσσόμενο κόσμο από τον υποσιτισμό και τις ασθένειες που αυτός προκαλεί. Η έλλειψη τροφής είναι μια θλιβερή πραγματικότητα. Η θεραπεία για τα παιδιά αυτά είναι εύκολη και φτηνή. Απαιρήτητα, όμως, προϋποθέτει τη θεραπεία του ανθρώπου των αναπτυγμένων χωρών από τον εγωισμό, την πλεονεξία και την αδιαφορία, η οποία – δυστυχώς – είναι δύσκολη και πολυχρόνια ...

«ΠΟΛΕΙΣ ΝΑΡΚΩΤΙΚΩΝ ΜΕΣΑ ΣΤΗΝ ΑΘΗΝΑ».

Και μόνο ο τίτλος της ειδήσης κόβει την αναπνοή. Πρόσφατα, κάτοικοι περιοχών, όπως είναι τα Εξάρχεια κατέκλυσαν τους δρόμους διαμαρτυρόμενοι για το ότι μένουν αβοήθητοι από τις αρμόδιες αρχές τη στιγμή που τα φακελάκια-δόσεις του λευκού

θανάτου διακινούνται γύρω τους ανενόχλητα. Καταγγέλλουν ότι η αδιαφορία των αρμόδιων συνεχίζεται, αν και δεκάδες πολίτες έχουν καταθέσει στην αστυνομία συγκεκριμένα στοιχεία για τη διακίνηση και τους διακινητές (εφ. «Η Καθημερινή», 23 - 10 - 08). Είναι πραγματικά απογοητευτικοί για την ελληνική κοινωνία να ενεργοποιούνται μόνον οι πολίτες με δική τους πρωτοβουλία για θέματα τόσο σοβαρά αλλ' όμως να μη βρίσκουν την απαιτούμενη ανταπόκριση...

«ΝΕΚΡΟΤΑΦΕΙΟ ΖΩΩΝ ΚΑΙ... ΑΦΕΝΤΙΚΩΝ».

Στη Ν. Υόρκη υπάρχει και προβάλλεται προς ενημέρωση των μοναχικών κυρίως ανθρώπων ένα σπάνιο νεκροταφείο, όπου είναι θαμμένα 70.000 κατοικίδια. Όμως στον ίδιο χώρο είναι θαμμένοι και πολλοί απ' τους ιδιοκτήτες τους, που δεν ήθελαν να τα αποχωριστούν ούτε μετά θάνατον! (εφ. «Το Βήμα», 15 - 11 - 08). Τι δυστυχία! Ευθύνη για όλους μας σηματοδοτεί το γεγονός ότι ένα μεγάλο ποσοστό ανθρώπων πεθαίνουν έχοντας τελευταία συντροφιά και παρηγορία τους, όχι έναν συγγενή, έναν συνάνθρωπό τους, αλλά μόνο ένα ζώο!

Στη συντροφιά των εκπαιδευτικών μας

του κ. Ν. Βούλγαρη – Παιδαγωγικού Συμβούλου

Η εποχή μας είναι ταραγμένη. Τα κοινωνικά ρεύματα παρουσιάζονται αλλοπρόσαλλα. Ο Εκπαιδευτικός τι περιμένει, τι γνωρίζει; Σε τι χωράφια σπέρνει; Καλείται σήμερα σαν παιδαγωγός να συνεργαστεί με πολλούς παράγοντες. Έχει να αντιμετωπίσει: κοινωνία προβληματική, διοίκηση ανεξέλεγκτη, ασφάλεια με ανασφάλεια, οικογένεια χωρίς συνοχή, μαθητές με απροσδιόριστο προσορισμό. Το ερώτημα προβάλλει αδυσώπητο. Κι έτσι πού πάμε; Διδάσκουμε σε Πίθο Δαναϊδών;

Για τους Εκπαιδευτικούς όμως που νοιάζονται να σμιλεύουν ψυχές δεν υπάρχει πρόβλημα. Πορεύονται με μια προϋπόθεση. Την προϋπόθεση της λαμπάδας που φωτίζει, θερμάνει και δίδωχνει τους πάγους. Το μόνο της πρόβλημα: λιώνει και αναλίσκεται. Όμως δε χάνεται. Η προσφορά της αφήνει εμπειρίες δημιουργικές για μια νέα προσπάθεια από φωτισμένους αποδέκτες. Αυτοί οι εκπαιδευτικοί είναι όσοι ακολουθούν τη μέθοδο και το παράδειγμα του μεγάλου Διδασκάλου, του Χριστού. Δίδαξε σε κόσμο σκληρό, περπάτησε σε ανοικτό διδακτήριο. Εισήγαγε καινούργια μέθοδο διδασκαλίας. Ήταν εποπτικός και ελκυστικός με αναλυτική και συνθετική μέθοδο. Στα δύσκολα χρησιμοποιούσε εικόνες και παραβολές.

Η διδασκαλία του Χριστού παρουσίαζε εξαίρετη σαφήνεια και των πλέον υψηλών εννοιών. Εκείνη, βέβαια, που την έκανε πειστική ήταν το άριστο παράδειγμά Του. Ακτινοβολούσε αγάπη, ταπεινοφροσύνη, συγκατάβαση, μακροθυμία και αφοσίωση στο έργο του. Ήταν ο Αιώνιος Διδάσκαλος και Παιδαγωγός. Σε μας τους σημερινούς τονίζει ιδιαίτερα: «Υπόδειγμα δέδωκα υμίν, ίνα καθώς εγώ εποίησα υμίν και υμείς ποιείτε» (Ιωαν. ιγ', 15). Μας έδωσε προοπτική, μαζί με τη δύναμη της Χάριτός Του. Υπήρξε και ο εισηγητής της εξατομικευμένης αγωγής. Καλούσε τους μαθητές του, ξεχωριστά τον καθένα. Πολλούς από τον ευρύτερο κύκλο τους δεχόταν σε κατ' ιδίαν συζήτηση, ακόμα και τη νύχτα. Παράδειγμα ο Νικόδημος, επίσημος διδάσκαλος του Ισραήλ. Η νυχτερινή συνομιλία αναφέρεται στο Ιωαν. κεφ. γ', στ. 1 – 21. Αλλά και ο Απ. Παύλος ακολούθησε την ίδια τακτική της εξατομικευμένης αγωγής. Αναφέρω το χωρίο συνομιλίας του με τους πρεσβυτέρους της Εφέσου (Πραξ. κεφ. κ', στιχ. 18 – 35). Κορυφαία αναφορά του ήταν: «Μνημονεύοντες ότι τριετίαν, νύκτα και ημέραν,

ουκ επαυσάμην μετά δακρύων νουθετών ένα έκαστον». Αυτήν την αρχήν υιοθέτησαν όλοι οι μεγάλοι Παιδαγωγοί του 19^{ου} και 20^{ου} αιώνα.

Οι άγιοι Πατέρες της Εκκλησίας μας, εξάλλου, με πρωτοπόρο το Μ. Βασίλειο έδωσαν σαφείς οδηγίες για το συνολικό παιδαγωγικό έργο. Μίλησαν και για τη συνεργασία της χριστιανικής με τη θύραθεν παιδεία. Ξεκίνησαν από το ερώτημα: Από πού θα αντλήσει ο νέος τα παιδαγωγικά διδάγματα; Απάντηση: Κατά πρώτον και κύριο λόγο από την Αγία Γραφή, χωρίς τούτο να σημαίνει και απόρριψη της θύραθεν παιδείας. Είναι γνωστό το έργο του Μ. Βασιλείου προς τους νέους: «όπως αν εξ ελληνικών ωφελοίντο λόγων».

Αs έλθουμε και σε πιο πρακτικά θέματα της σημερινής εποχής που αναζητάει περισσότερη πρακτικότητα στην παιδαγωγία. Φίλος και συνομιλητής του παιδιού γίνεται ο εκπαιδευτικός,

αλλά του παιδιού του καθενός ξεχωριστά. Ζει τα προβλήματα του και δίνει ώριμες απαντήσεις. Εποπτεύει στην όλη μορφωτική του προσπάθεια. Έτσι ωριμάζει το παιδί.

Κράτηση για το τέλος μια ιδιαίτερη αναφορά: Πρόκειται για την περίπτωση του πεινασμένου που ζητιανεύει την τροφή του. Σ' αυτόν έχουμε δύο δυνατότητες. Ή να τον φιλοδω-

ρήσουμε ή να τον μάθουμε να κερδίζει το ψωμί του. Στο Σχολείο καθένας μαθητής ή μαθήτρια έρχονται για να μάθουν, να πάρουν. Και εξαρτάται τότε τι τους δίνουμε. Αν τους δώσουμε βαθμούς τους καταστρέφουμε. Αν τους φιλοδωρήσουμε με επαίνους τους αποπροσανατολίζουμε. Αλλά τότε τι; Αν οι Εκπαιδευτικοί εμφορούνται από τις αξίες του ελληνορθόδοξου πολιτισμού δεν μένει παρά ένα: να φυτέψουμε μέσα στις ψυχές τους την επιθυμία για γνώση, για αρετή, για συνέπεια, πρόοδο και επιτυχία. Τότε τους δίνουμε ουσιαστική προσφορά και το έργο μας γίνεται ωφέλιμο.

Ποίοι εκπαιδευτικοί μπορούν να έχουν τέτοιες επιτυχίες; Είναι όσοι αποδέχονται και διδάσκουν: «Ο εωράκαμεν και ακηκόαμεν, απαγγέλομεν υμίν, ίνα και υμείς κοινωνίαν έχητε μεθ' ημών και η κοινωνία δε η ημετέρα μετά του Πατρός και μετά του Υιού αυτού Ιησού Χριστού» (Α' Ιωαν. α', 1,3). Οι προσευχόμενοι εκπαιδευτικοί απολαμβάνουν πλήρους επιτυχίας του έργου τους. «Εύχεσθε υπέρ αλλήλων», διδάσκει ο λόγος του Θεού για τους ανθρώπους μας.

● ΞΕΝΟΓΛΩΣΣΟ ΒΗΜΑ (ΑΓΓΛΙΚΑ)

*To the students of
"Apostolos Pavlos"
Isthmos, Korinth*

November 2008

Today, I have the burning desire to write a few words from my heart, to all the students of "APOSTOLOS PAVLOS", who with great grief I must sever.

I consider as a special favor and above all special honor the fact that for years, I have watched and have strongly taken part in the educational offer and the ascending course of our school. The experiences and the knowledge that I have acquired from the service and my interaction to our school environment have enriched and touched me in various ways.

However, personal reasons force me to say goodbye to our school community. I am deeply touched since I know that only few schools in our country have set as their goals and struggle to inspire to the young children of our era the disciplines and values which are necessary to guide us to life.

I express my countless appreciation and my gratitude, for the admiring cooperation that I had with the respectable headmastership of the school and all my special colleagues, whereas to all you I must say these: You must appreciate and establish deeply in yourselves, like a treasure, all the valuable things that our school offers to you. It is a bright exemption among all the other schools, the bleak situation of whom, even if you guess it, we ascertain it with great sorrow.

With many wishes for constant progress...

*Your teacher,
Christina G. Koutsogianni*

Σε σας, τους αγαπητούς μου μαθητές και μαθήτριες, που σπουδάσετε στα Εκπ/ρια «Απ. Παύλος» και που αποχωρίζομαι με λύπη, νιώθω σήμερα την ανάγκη να απευθύνω δυο λόγια μέσα απ' την καρδιά μου.

Θεωρώ ιδιαίτερη εύνοια και ξεχωριστή τιμή το ότι για χρόνια παρακολούθησα από κοντά και συμμετείχα ολόθυμα στην παιδευτική προσφορά και την ανοδική πορεία του Σχολείου μας. Οι εμπειρίες και οι γνώσεις που έχω αποκομίσει από την υπηρεσία και τη συναναστροφή μου στο σχολικό μας περιβάλλον με πλούτισαν και με συγκίνησαν ποικιλοτρόπως.

Όμως, λόγοι οικογενειακοί με υποχρεώνουν να αποχαιρετήσω τη σχολική μας κοινότητα. Συγκινούμαι βαθιά, γιατί γνωρίζω πολύ καλά πως είναι ελάχιστα τα σχολεία της πατρίδας μας που έχουν θέσει ως στόχο τους και αγωνίζονται να εμπνέουν στα νέα παιδιά της εποχής μας τις αρχές και τα ιδανικά που είναι αναγκαίο να μας καθοδηγούν στη ζωή.

Εκφράζω την αμέριστη εκτίμηση και τις ολόθερμες ευχαριστίες μου για την αγαστή συνεργασία στην αξιότιμη Διεύθυνση του Σχολείου μας και τους εκλεκτούς συναδέλφους μου, ενώ ιδιαίτερα προς εσάς τους μαθητές απευθύνω τούτα τα λόγια: Εκτιμήστε και στερεώστε μέσα σας καλά τα όσα ως πολύτιμο θησαυρό σας προσφέρει το Σχολείο μας. Είναι μια φωτεινή εξαίρεση ανάμεσα στα άλλα σχολεία, των οποίων τη ζοφερή κατάσταση κι αν ίσως εσείς τη μαντεύετε, εμείς τη διαπιστώνουμε με θλίψη.

Noël, une fête et pour les français

On décore le sapin avec des guirlandes et des boules de toutes les couleurs. Le Père Noël apporte des cadeaux aux enfants et le soir du réveillon, on mange une dinde aux marrons et le gâteau de Noël.

Pénélope Karava

Le 25 Décembre, c'est Noël. On fête la naissance du Christ. C'est la plus grande fête pour les français. C'est surtout la fête des enfants. Ils reçoivent beaucoup de cadeaux du père Noël. Il laisse les cadeaux au pied du sapin.

À Noël on mange la dinde et la bûche. La bûche de Noël est un dessert en forme de petite bûche ; souvent c'est un gâteau roule recouvert de crème au chocolat.

Père Noël est un personnage allégorique qui apporte des cadeaux. Les présents s'échangent le jour de Noël avec les personnes réunies sous le même toit. Pour les enfants, ces cadeaux sont surtout des jouets.

Le sapin de Noël est chargé de décorer et de regrouper les cadeaux de Noël dans les familles.

La fête de Noël est considérée comme la plus aimée de tout le monde.

Marileta Asimakopoulou

Douce Nuit

Douce Nuit, sainte nuit dans les cieux,
l'astre luit.

Le mystère annoncé s'accomplit.

Cet enfant sur la paille endormi,
C'est l'amour infini, c'est l'amour infini.

Paix à tous, gloire au Ciel

Gloire au sein maternel.

Qui pour nous en ce jour de Noël,
Enfanta le sauveur éternel,

Qu'attendait Israël,
Qu'attendait Israël,

Saint enfant, doux agneau.

Qu'il est grand, qu'il est beau.

Entendez résonner les pipeaux,

Des bergers conduisant leurs troupeaux

Vers son humble berceau, vers son humble berceau.

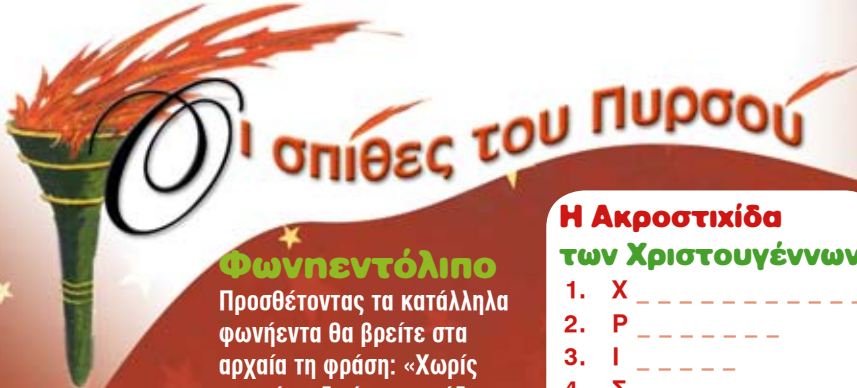

Les Solutions du dernier issue

Trouver le nom d'une grande fête

GYMNASE
JEUX OLYMPIQUES
ENTRAÎNEMENT
ATHLETES

Φωνηεντόλιπο

Προσθέτοντας τα κατάλληλα φωνήεντα θα βρείτε στα αρχαία τη φράση: «Χωρίς γιορτές η ζωή μας μοιάζει με ταξίδι χωρίς ξεκούραση».

B _ _ ς _ ν _ ρτ _ στ _ ς,
μ _ κρ _ _ δ _ ς
_ π _ νδ _ χ _ τ _ ς.

Η Ακροστιχίδα

των Χριστουγέννων:

1. Χ
2. Ρ
3. Ι
4. Σ
5. Τ
6. Ο
7. Υ
8. Γ
9. Ε
10. Ν
11. Ν
12. Α

1. Μεγάλη γιορτή
2. Πώς λένε τον τάρανδο με την κόκκινη μύτη
3. Ο Σωτήρας
4. Το κρεμάμε τα Χριστούγεννα
5. Τα ζώα του Αη – Βασίλη
6. Το στολίζουμε τα Χριστούγεννα (αντίστρ.)
7. Τον ψέλνουμε για να δοξολογήσουμε το Χριστό
8. Η Παναγία το Χριστό
9. Πού μεγάλωσε ο Χριστός
10. Αλλιώς η εκκλησία
11. Οδήγησε τους Μάγους στη φάτνη

1. Γιορτάζει την Πρωτοχρονιά
2. Το στολίζουμε
3. Χριστουγεννιάτικο γλυκό
4. Τα περιμένουμε με ανυπομονησία
5. Κυριαρχεί το χρώμα αυτό
6. Είναι συνήθως κάτω από το δέντρο
7. Από κει ήρθαν οι τρεις Μάγοι
8. Ο Χριστός γεννήθηκε σ' έναν...
9. Λάμπει τα Χριστούγεννα
10. Εκεί γεννήθηκε ο Χριστός

Αναγραμματισμοί

Βάλτε τα γράμματα στη σωστή σειρά για να βρείτε τις κρυμμένες λέξεις.

1. νεοδτρ
2. εγοσυτιρναχν
3. ορσατ
4. πιεουραεσκδμ
5. ωρδα
6. μπιαλακα

Χριστουγεννιάτικο Σταυρόλεξο

Επιμέλεια: Λ.Α.Γ.

Συνεργάστηκαν οι: Κων. Ραυτόπουλος, Έλ. Γεροντιδάκη, Μαρ. Μαρκαντώνη, Μαρία Περρή, Διον. Προΐσκου, Μαριλ. Ασημακοπούλου, μαθητές της Α' Γυμνασίου.

Λύσεις Προηγούμενου Τεύχους

Γνωρίζετε καλά ελληνικά;

1α, 2α, 3 β, 4 β.

Σπαζοκεφαλιές

1. Αποτελείται από 8 άτομα, γιατί όλες οι κοπέλες έχουν τον ίδιο αδελφό!

2. Και τα δυο είναι λάθος. Ο κρόκος του αυγού είναι κίτρινος.

3. Όταν στέκεστε και οι δυο πλάτη με πλάτη.

Η λέξη «μικρό» (5 γράμματα). Αν της προσθέσουμε το «τερο» (4 γράμματα) γίνεται «μικρότερο».

Η Ακροστιχίδα των Χριστουγέννων:
1. ΧΡΙΣΤΟΥΓΕΝΝΑ, 2. ΡΟΛΟΝΤΟΝΟ, 3. ΙΗΣΟΥΣ, 4. ΣΤΕΦΑΝΙ, 5. ΤΑΡΑΝΔΟΙ, 6. ΔΕΝΤΡΟ, 7. ΥΜΝΟΣ, 8. ΓΕΝΝΗΣΕ, 9. ΕΚΚΛΗΣΙΑ, 10. ΝΑΖΑΡΕΤ, 11. ΝΑΟΣ, 12. ΑΣΤΡΟ.
Αναγραμματισμοί
1. δέντρο, 2. χριστούγεννα, 3. άστρο, 4. κουραμπιέδες, 5. δώρα, 6. λαμπιρίκια
Φωνηεντόλιπο
Βίος ανεόρταστος, μακάρι οδός απαυδόχρευτος.
Χριστουγεννιάτικο σταυρόλεξο
1. ΒΑΣΙΛΗΣ, 2. ΔΕΝΤΡΟ, 3. ΚΟΥΡΑΜΠΙΕΔΕΣ, 4. ΔΩΡΑ, 5. ΠΡΑΣΙΝΟ, 6. ΦΑΤΙΝΗ, 7. ΠΕΡΣΙΑ, 8. ΣΤΑΒΝΟ, 9. ΑΣΤΡΟ, 10. ΒΗΘΛΕΕΜ.

ΠΕΡΙΕΧΟΜΕΝΑ ΤΟΥ ΔΕΥΤΕΡΟΥ ΤΟΜΟΥ

2008

ΚΥΡΙΑ ΑΡΘΡΑ

«Άνω σχώμεν τας καρδίας» (Χ.Γ.Κ.)	σ. 3
Ζούμε μέσα σ' ένα Ηλεκτρομαγνητικό Νέφος (Χ.Γ.Κ.)	σ. 19
Η αγιασμένη επανάσταση (Χ.Γ.Κ.)	σ. 35
Στο Μεσολόγγι των ηρώων προγόνων μας (Χ.Γ.Κ.)	σ. 51
Απ. Παύλος: Προς Κορινθίους (Χ.Γ.Κ.)	σ. 75
Η αρχή της πορείας Του (Χ.Γ.Κ.)	σ. 99
«Εκείνος που δεν προνοεί, στενάζει» (Χ.Γ.Κ.)	σ. 115
«Αρχή του νικάν το θαρρείν (Χ.Γ.Κ.)	σ. 131
Γενναίοι τότε και τώρα (Χ.Γ.Κ.)	σ. 155
Αθλητικό ήθος, ποτέ αθλήτριες (Χ.Γ.Κ.)	σ. 183
Στη Βηθλεέμ η εορτή των Χριστουγέννων (Χ.Γ.Κ.)	σ. 207

ΑΡΘΡΑ ΣΥΝΕΡΓΑΤΩΝ – ΕΚΠΑΙΔΕΥΤΙΚΩΝ

Οι αστρολόγοι και τα ωροσκόπια (Σοφ. Γιαμνιαδάκης)	σ. 5
Ανθρωπιστικό μήνυμα του Κ. Παλαμά	σ. 20
Σχολικοί χώροι και ρύπανση	σ. 21
Φιλελληνισμός – Φιλέλληνες	σ. 58
Η πρώτη Χριστιανική Εκκλησία στην Κόρινθο	σ. 76
Η εκπαίδευση στη Νέα Κόρινθο (1858-1900)	σ. 78
Διάταγμα περί της Νέας των Κορινθίων πόλεως	σ. 79
Από την αρχαία Διόλκο στη Διώρυγα της Κορίνθου (Νικ. Κάτσας)	σ. 80
Ο 17τρουλλος Ι.Ν.Αγ. Γεωργίου Ζάχολης - Ευρωσίνη Κορινθίας	σ. 81
Ανακυκλωτές της φύσης (Α.Κ.Τ.)	σ. 110
Τα φυτά της Αγ. Γραφής	σ. 117
Κατασκηνωτικά Σεμινάρια – Στιγμιότυπα από την Επιμόρφωση	σ. 136
Σεισμοί και Σεισμικά κύματα (Νικ. Ε. Κάτσας)	σ. 138 (Α') και σ. 202 (Β')
«Ξεριζωτές και Φυτευτές»	σ. 139
Έξυπνο σχολείο	σ. 144
«Η παιδεία του γένους από την Εκκλησία» (Χ.Γ.Κ.)	σ. 185
Αμμόχωστος – «Ανόρθωσις»	σ. 186
Ναι, στα Θρησκευτικά!	σ. 209
Προσκύνημα στην Αγία Γη	σ. 211
Στη συντροφιά των Εκπαιδευτικών μας (Νικ. Βούλγαρης)	σ. 221

ΣΥΝΕΡΓΑΣΙΕΣ ΜΑΘΗΤΩΝ

Βλάσιος Πασκάλ (Ν. Γ. Π., μαθ. Λυκ.)	σ. 132
«Παγκοσμιοποίηση ... Γεια σου!» (Θεατρικό)	σ. 145
Στα ΑΕΙ εισάγονται με ... «παπαγαλία» (Μ. Σαββανικολάου, Β' Λυκ.)	σ. 188
Επαγγελματικός προσανατολισμός (Αν. Τζαναβάρα, Γ' Λυκ.)	σ. 190
Εκτιμώντας την τηλεόραση (Ιω. Λόντρα, Γ' Γυμν.)	σ. 190
Για να αλλάξει ο κόσμος (Ι. Πούλης, Α' Λυκ.)	σ. 200
Περιβάλλον: Υγροβιότοποι (Ηλ. Τασιοπούλου, Β' Λυκ.)	σ. 201
Το Οδοιπορικό μας στην Αγία Γη	σ. 212 – 215
Το προσκύνημα μέσα από το φακό μας	σ. 216
Ένας προσκυνητής καταγράφει	σ. 218

ΦΙΛΟΛΟΓΙΚΗ ΓΩΝΙΑ: ΕΚΘΕΣΕΙΣ & ΕΠΙΛΟΓΕΣ ΜΑΘΗΤΩΝ

Ο νέος χρόνος κίνητρο για ανανέωση (Φωτ. Τζαναβάρα, Γ' Γυμν.)	σ. 12
Η επιτυχία στη ζωή κρίνεται από την εκμετάλλευση του χρόνου (Αρ. Καλλιπέτσης, Β' Γυμν.)	σ. 12
«Πλούτος και ευτυχία» (Χρ. Μαυροπούλου, Α' Γυμν.)	σ. 13
Οικολογική πόλη με 7.000 επιχειρήσεις	σ. 26
Φωτοβολταϊκά Συστήματα	σ. 26
Όχι «πόλεμο» με το περιβάλλον	σ. 27
Η γάτα του Αιγαίου	σ. 27
Η προσφορά του Άνθιμου Γαζί στο Έθνος (Στ. Ραΐδος, Α' Λυκ.)	σ. 44
Κατά των χριστιανικών εορτών (Νεκτ. Πούλης, Β' Λυκ.)	σ. 44
Κλίμα και ζώα (Ειρ. Ραυτοπούλου, Β' Γυμν.)	σ. 45
Το μήνυμα της Ανάστασης (Αν. Μπέη, Α' Λυκ.)	σ. 88
Η Ανάσταση στην ποίηση του Γ. Βερίτη (Αν. Τζαναβάρα, Β' Λυκ.)	σ. 88
Πώς να βλέπετε τη «διαφήμιση» (Α.Π.Α)	σ. 89
Επιστήμη και θρησκεία σε σύγκρουση; (Θ. Σιδέρης, Β' Λυκ.)	σ. 89
Πόλεμος και φυσικό περιβάλλον (Στ. Ραΐδος, Α' Λυκ.)	σ. 106
Ο Πόλεμος στον Περσικό Κόλπο και οι επιπτώσεις του (Ι.Μπάκος, Α' Λυκ.)	σ. 106
Μια υπέροχη ανάβαση στο Σαραντάπηχο (Αν. Μαστροκάλλου, Α' Γυμν.)	σ. 107
Οι νήσοι του Πάσχα (Μελ. Χ. Ηλία, Α' Λυκ.)	σ. 122
Ντοπαρισμένες «υψηλές επιδόσεις» (Νεκτάριος Γ. Πούλης, Β' Λυκ.)	σ. 122
Το ενδιαφέρον του Ι. Καποδίστρια για τη γεωργία (Κατ. Τσολιάκου, Γ' Γυμν.)	σ. 123
Βιβλίο με σοβαρά λάθη (Νεκτάριος Πούλης, Γ' Λυκ.)	σ. 148
Τα σχολεία ανοίγουν! (Αν. Π. Μπέη, Β' Λυκ.)	σ. 148
Χαρά και δύναμη από το βιβλίο (Θ. Πούλη, Β' Γυμν.)	σ. 149
Ένας εκλεκτός γάμος (Κ. Σ.)	σ. 149
Τα ιδανικά των νέων του έπους του '40 και οι νέοι της σημερινής Ελλάδας (Δημ. Αθ. Κατσέτος, Γ' Λυκ.)	σ. 176
Η Κύπρος στην εποποιία του 1940-41 (Μελ. Χ. Ηλία, Β' Λυκ.)	σ. 176
Μνήμες από τη Δερβιτσάνη του 1940 – 41 (Στ. Ν. Ραΐδος, Β' Λυκ.)	σ. 177
Πρώτη μέρα στο Γυμνάσιο, Ένας ήρωας της εποχής μας, Το αγαπημένο μου μάθημα (Μ. Μαρκαντώνη, Α' Γυμν.)	σ. 194
Πρώτη εβδομάδα στο σχολείο (Έλ. Γερωντιδάκη, Α' Γυμν.)	σ. 194
Ξεκίνημα στο Γυμνάσιο, Στιγμιότυπο από τη σχολική ζωή, Ποιος είναι ο αληθινός ήρωας (Παντ. Καβουρίνος, Α' Γυμν.)	σ. 195

ΠΕΡΙΕΧΟΜΕΝΑ ΤΟΥ ΔΕΥΤΕΡΟΥ ΤΟΜΟΥ 2008

Πέμπτη 11 Σεπτεμβρίου 2008
(Σοφ. Καγιούλη, Α' Γυμν.) σ. 195

ΕΠΕΤΕΙΑΚΑ

Οι Τρεις Ιεράρχες και η Ελληνορθόδοξη Παιδεία (Γ. Μπαμπινιώτης)	σ. 4
Αναζητώντας το νόημα του '21 (Λουκάς Συνεργός)	σ. 36
Τρεις «ήττες» - Τρεις ηθικές νίκες	σ. 54
Πρόμαχοι	σ. 56
Φιλελληνισμός - Φιλέλληνες	σ. 58
Τα Σεπτά Πάθη (θεατρική παράσταση) (Νικ. Βούλγαρης)	σ. 62
Μνήμη Γ. Βερίτη	σ. 82
Άγιος Κοσμάς ο Αιτωλός (Α. Κουτσόπουλος)	σ. 135
Ο τορπιλισμός της «ΕΛΛΗΣ», Υποκρισία Φασιστικής Κυβέρνησης	σ. 156
Το Μαυσολαίο των Ηρώων της «ΕΛΛΗΣ»	σ. 157
Η «Λαβωμένη» Παναγιά μέσα από τα κείμενα του '40	σ. 158
Η Ιταλική επίθεση (Πίνδος - Β. Ήπειρος), Το Μανιφέστο	σ. 160
Η απήχηση του ελληνικού «ΟΧΙ», Σύσσωμος ο ελληνικός λαός μάχεται	σ. 161
Κων. Δαβάκης (Επταχώρι - Πίνδος)	σ. 162
Ο Στρατός μας κυριεύει την Κορυτσά, Η μάχη με τα χιόνια	σ. 163
«Ήταν γενναίο παιδί» (Χ.Γ.Κ.)	σ. 164
Η λευτεριά στη Β. Ήπειρο	σ. 165
Οι Γυναίκες του '40 στο ... Στρατοδικείο	σ. 166
Τα φιλόφθωρα αισθήματα των στρατιωτών μας, Συνολικές απώλειες	σ. 167
Η δολιότητα της ναζιστικής Γερμανίας	σ. 168
Το γερμανικό Τελεσίγραφο	σ. 169
Ποια τα οχυρά μας στο Ρούπελ, Ανακοινωθέν του Ελληνικού Γεν. Στρατηγείου, Η ηρωική Αντίσταση, Ο ήρωας Λοχίας Ίντζος	σ. 170
Η Επίθεση κατά του Ρούπελ, «Ο νικητής τιμά τον ηττημένο!»	σ. 171
Ο θαυμασμός των αντιπάλων	σ. 172
Πώς οι γενναίοι ανανεώνουν τον όρκο τους (Χρ. Ζαλοκώστας)	σ. 173
Θαυμασμός και Ευγνωμοσύνη	σ. 174
Πώς είδαν τον πόλεμο οι Έλληνες γελοιογράφοι και ο Ξένος Τύπος	σ. 178
Ο Απόστολος Ανδρέας (Ανδρ. Κουτσόπουλος)	σ. 184
Χριστέ μου, τι να σου προσφέρω	σ. 208

ΠΡΟΓΡΑΜΜΑ ΠΕΡΙΒΑΛΛΟΝΤΙΚΗΣ ΕΚΠΑΙΔΕΥΣΗΣ ΤΩΝ ΕΚΠ/ΡΙΩΝ

Σχολικός Βοτανικός Κήπος - Εξερευνητές της φύσης στο σταυροδρόμι της Ρούμελης και του Μωριά	σ. 14
Η «τεχνική βόλων»	σ. 30
Επίσκεψη στο ΚΠΕ Ακράτας (Οι μαθητές της Α' Λυκ.)	σ. 37

Η ονοματοδοσία των φυτών του κήπου μας (Οι μαθητές της Α' Λυκ.)	σ. 83
Επίσκεψη στη Ζάχολη-Σαραντάπηχο	σ. 104
Η παρουσίαση του κήπου μας (Ανδρ. Κουτσόπουλος)	σ. 116

ΓΝΩΜΕΣ ΕΠΙΣΤΗΜΟΝΩΝ - ΟΙ ΑΛΛΟΙ ΓΙΑ ΜΑΣ

• Γιάννη Δ. Μπάρτζη, Σχολ. Συμβούλου Ν. Κορινθίας, Έπαινος (απόσπασμα Εγκυκλίου)	σ. 41
• Διονυσίου, Μητροπολίτου Κορίνθου Επιστολή	σ. 77
• Ο Τύπος για τα Εκπ/ρια «Απ. Παύλος» «Η Φωνή της Κορινθίας», «Ο Ρεπόρτερ», «Μεσολογίτικα Χρονικά»	σ. 84
• Γ. Μποζώνη, Προέδρου Σώματος Ομότ. Καθηγητών Παν/ μίου Αθηνών - Δ. Μαγκλιβέρα, Καθηγητή Κοινωνιολογίας - Συγγραφέα - Δ. Καλαμάκη, Επίκ. Καθηγητή Παν/μίου Αθη- νών	σ. 100
• Ν. Παπανικολόπουλου, Υποναύαρχου Λιμενικού Σώματος - Ε. Ανδρικοπούλου, Νομαρχιακής Υπαλλήλου - Δ. Χρονό- πουλου, Δ/τή Αγροτικής Τράπεζας	σ. 101
• Νικ. Βούλγαρη, Καθηγητή - Συγγραφέα - Ευστ. Ριμπά, τ. Δ/ντή Παιδαγωγικής Ακαδημίας - Αντ. Μπαγατέλα, Φιλολό- γου	σ. 118
• Νικ. Κάτσα, Φυσικού - Συμβ. Εκπ/ρίων - Ελ. Φωτοπούλου, Φιλολόγου - Ανδρ. Κουτσόπουλου, Φιλολόγου	σ. 119
• Ιερωνύμου Β', Αρχιεπισκόπου Αθηνών και πάσης Ελλάδος	σ. 185

ΞΕΝΟΓΛΩΣΣΑ (ΑΓΓΛΙΚΑ)

Biscuit City	σ. 10
A short traveling through nature and history (Μ.Ι.Σ. & Ν.Π.Μ., Α' Λυκ.)	σ. 29
Icy Preserve for Protecting Plants in Peril (J. B, 1st Grade H.S.)	σ. 46
Jesus appears to Thomas	σ. 92
Environmental tips - Plant me and Adopt me! (Ch. Kazazi)	σ. 126
Early Warnings Proved True Water Shortages Affect us all!	σ. 146
When the foreigners talk about Greeks (Ch. K.)	σ. 198
Our English Professor's Letter (Ch. Koutsogianni)	σ. 222

ΞΕΝΟΓΛΩΣΣΑ (ΓΑΛΛΙΚΑ)

Le lion de Florence, Une leçon de propreté	σ. 11
Ancienne Corinthe	σ. 93
Les symboles des Jeux Olympiques (P.K.)	σ. 147
L'Athlétisme (P. Karava, Mar. Asimakopoulou & M. Markandoni, Th. Pouli)	σ. 199
Noël, une fête et pour les français (P. Karava, Mar. Asimakopoulou)	σ. 223

ΕΚΔΗΛΩΣΕΙΣ ΔΗΜΙΟΥΡΓΙΑΣ

(Ενδεικτικά σημειώνουμε μερικές) «Γιορτή της αγάπης και της προσφοράς»	σ. 8
Επισκέψεις στο Νοσοκομείο και στο «Ευθύμειο»	σ. 8

ΠΕΡΙΕΧΟΜΕΝΑ ΤΟΥ ΔΕΥΤΕΡΟΥ ΤΟΜΟΥ 2008

Εφαρμογή γεωπονικής τεχνικής	σ. 24
Εκδρομή στα Καλάβρυτα	σ. 25
Περιήγηση μαθητών στο χώρο της βιβλιοθήκης	σ. 42
Γνωριμία με τον υδροβιότοπο της λίμνης Τσιβλού	σ. 42
Στην παρέλαση, «σοβαρή και ξεχωριστή παρουσία» .	σ. 60
Εθνικό Ιστορικό Μουσείο	σ. 60
Επίσκεψη στο Μεσολόγγι	σ. 61
Ζεστασιά ανθρωπιάς	σελ. 86
Προετοιμασία για το Πάσχα	σ. 87
Πρωταθλήματα	σ. 102
Επίσκεψη στα Δίδυμα Αργολίδας – Σπέτσες	σ. 102
Παρουσίαση του έργου	
της Περιβαλλοντικής Ομάδας	σ. 102
Αποφοίτηση μαθητών Γυμνασίου	σ. 120
Κρουαζιέρα στον Ισθμό	σ. 120
Κατασκηνωτικά Σεμινάρια: Μια όαση πνευματική	σ. 140
Διαγωνισμοί - Πρωταθλήματα	σ. 141
Φίλοξεनिया παιδιών από την Σερβία	σ. 141
Επίσκεψη του Σεβ. Μητροπολίτη μας	σ. 175
Δώρα από τη Νis – Σερβία	σ. 175
Εκδρομή στο Ναύπλιο – Μπούρτζι	σ. 193
«Οδοιπορικό στην Αγ. Γη», προβολή	σ. 193
Η σχολική προσκυνηματική εκδρομή	
στους Αγ. Τόπους	σ. 219

ΕΙΔΗΣΕΙΣ ΓΙΑ ΕΦΗΒΟΥΣ

Δελτίο Ειδήσεων Ιανουαρίου	σ. 7
Δελτίο Ειδήσεων Φεβρουαρίου	σ. 23
Δελτίο Ειδήσεων Μαρτίου	σ. 38
Δελτίο Ειδήσεων Μαΐου	σ. 90
Δελτίο Ειδήσεων Ιουνίου	σ. 108
Δελτίο Ειδήσεων Ιουλίου	σ. 124
Δελτίο Ειδήσεων Σεπτεμβρίου	σ. 142
Δελτίο Ειδήσεων Νοεμβρίου	σ. 196
Δελτίο Ειδήσεων Δεκεμβρίου	σ. 220

ΚΑΤΩ ΑΠ' ΤΟ ΛΟΓΟΤΥΠΟ – ΟΙ ΕΥΧΕΣ ΜΑΣ

Των Τριών Ιεραρχών	σ. 2
Έχει ομορφιές η πλάση (Ν.Χ.)	σ. 18
Απολυτικό Ευαγγελισμού της Θεοτόκου	σ. 34
Κατασκηνωτικά Σεμινάρια	
των Εκπ/ρίων «Απ. Παύλος»	σ. 50
Ετοιμασίες εν όψει του Πάσχα ...στη Ρωσία	σ. 74
«Η Ζύμη» (Ν. Καμβύσης)	σ. 98
Η μοναδική αλήθεια	σ. 114
«Πρωτοχρονιάτικο» μήνυμα	σ. 130
Η σημασία της μάχης της Ελλάδος	σ. 154
Υπόψιν των πολιτικών μας	σ. 182
Εόρτιες ευχές	σ. 206

ΚΑΘΕ ΜΗΝΑ

Χαρούμενο το χρόνο χάρισέ μας.....	σ. 3
Οικουμενικό Πατριαρχείο και Περιβάλλον	σ. 19
Χαρεϊτ' αδέλφια	σ. 35
Νέοι μάρτυρες παλαιών πλάνην	σ. 51

Τις Θεός μέγας	σ. 75
Η Πίστη (Γ. Δροσίνης)	σ. 99
Ώρα ήδη υμάς εξ ύπνου εγερθήναι	σ. 115
Προτροπή Αγ. Κοσμά	σ. 131
Ούτοι εν άρμασι	σ. 155
Εάν δε και αθλή τις ου στεφανούται	σ. 183
Χριστούγεννα ξανάνωμα	σ. 207

ΣΠΙΘΕΣ ΤΟΥ ΠΥΡΣΟΥ

Ιανουάριος	σ. 15
Φεβρουάριος	σ. 31
Μάρτιος	σ. 47
Μάιος	σ. 94
Ιούνιος	σ. 111
Ιούλιος	σ. 127
Σεπτέμβριος	σ. 151
Οκτώβριος	σ. 179
Νοέμβριος	σ. 203
Δεκέμβριος	σ. 224

ΠΟΙΗΜΑΤΑ

Ο Πετεινός & η αλεπού (Μ. Στασινόπουλος)	σ. 13
Έχει ομορφιές η πλάση (Ν.Χ.)	σ. 18
Το σπίτι μου (Κ. Παλαμάς)	σ. 20
Η πηγή του χωριού μου (Γ. Βερίτης)	σ. 27
Η κατάρτα του πεύκου (Ζ. Παπαντωνίου)	σ. 28
Το χωριό μου το λένε Καρυά (Σπ. Καραμούντζος).....	σ. 45
Ο Ύμνος εις την Ελευθερία (Δ. Σολωμός)	σ. 55
«Η Ζύμη» (Ν. Καμβύσης)	σ. 98
Η Πίστη (Γ. Δροσίνης)	σ. 99
Η Φλαμουριά (Γ. Δροσίνης)	σ. 107
Τι θέλω (Γ. Δροσίνης)	σ. 107
Η μοναδική αλήθεια	σ. 114
Ξεριζωτές και Φυτευτές (Γ. Βερίτης)	σ. 122
Η Αγκαλιά (Νικ. Βούλγαρης)	σ. 123
Plant me and Adopt me! (Ch.Kazazi & N. Morgan)	σ. 126
Ο Πατροκοσμάς (Χρ. Ζιτσαία)	σ. 134
Στης Πίνδου τα ράχια (Α. Αυγερινού)	σ. 160
Άσμα ηρωικό και πένθιμο (Οδ. Ελύτης)	σ. 164
Η Οδηγήτρα μας (Γ. Βερίτης)	σ. 165
Εσύ μονάχα, Ελλάδα (Σ. Σκίπης)	σ. 165
Μάνα και Γιος (Νικ. Βρεττάκος)	σ. 165
Ελληνίδες (Τίμ. Μωραϊτίνης)	σ. 166
Μ. Παρασκευή του 1941 (Σ. Σκίπης)	σ. 169
Στις επάλξεις (Στ. Μπολέτης)	σ. 172
Στις κορφές της Πίνδου	σ. 180
Παιδεία Ελληνική	
Υποδειγματική (Π. Παπαδούκας)	σ. 189
Μέχρι τέλους (Ελ. Μάινας)	σ. 191
Ο Σταυραετός του Μασιαρά (Π. Καρεκλάς)	σ. 191
Η Κύπρος είναι Ελληνική	
(π. Στ. Παπαγαθαγγέλου)	σ. 191
Χριστός επί γης (π. Κων/νος Καλλίνικος)	σ. 210

Το Μηνιαίο περιοδικό των Εκπαιδευτηρίων «Ο ΠΥΡΣΟΣ»

Διατίθεται δωρεάν από τα εξής βιβλιοπωλεία:

ΚΟΡΙΝΘΟΥ:

- "ΒΙΒΛΙΑΓΟΡΑ", Εθν. Αντιστάσεως 60

- "ΚΟΥΚΙΔΑ", Απ. Παύλου 64,

- ΑΝΔΡΟΥΤΣΟΣ, Εθν. Αντιστάσεως 12

ΛΟΥΤΡΑΚΙΟΥ:

- ΑΝΤΩΝΙΟΥ - ΜΑΡΟΥΣΗ, πλ.ατεία 25ης Μαρτίου

- ΜΠΙΝΙΑΡΗΣ, πλ.ατεία 25ης Μαρτίου

ΜΕΓΑΡΩΝ:

- "JOHNNY" S", Γ. Μαυρουκάκη 31,

- "ΣΥΜΠΛΕΓΜΑ", Γ. Σχινά 51

- "ΒΙΒΛΙΟΚΟΣΜΟΣ", Ραγκαβή 41

- ΣΑΛΤΑΣ, 28ης Οκτωβρίου 113

ΚΙΑΤΟΥ: - ΑΝΔΡΟΥΤΣΟΣ, Κήσισθένους 9

ΛΟΥΤΡΩΝ: - ΒΕΡΓΙΔΗΣ, Λ. Επιδαύρου 256